

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/123/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811201291
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Pella
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7811201291.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Pella, členov senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Igora Ragana v spore žalobcu: METALFIN s.r.o., Mudroňova 36, 040 01 Košice, IČO: 36 177 211, zastúpený advokátkou: JUDr. Nataša Kučerová, sídlo: Mlynárska 15, 040 01 Košice a advokátom: JUDr. Ľubomír Majerčík, sídlo: Mlynská 1, Košice 040 01, proti žalovanému: Carmeuse Slovakia, s.r.o., sídlo: Rozvojová 2/B, Košice - mestská časť Juh 040 11, IČO: 36 198 749, zastúpený advokátskou kanceláriou: AZARIOVÁ & RUŽBAŠAN Law firm s.r.o., sídlo: Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, v konaní o zaplatenie 500.000,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, č.k. 12Cb/4/2011-1541 z 18.9.2017, takto

rozhodol:

Mení rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 12Cb/4/2011-1541 z 18.9.2017 v jeho výroku I tak, že žalobu zamietá.

Mení rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 12Cb/4/2011-1541 z 18.9.2017 v jeho výroku III tak, že žalobcu zaväzuje nahradiť trovy štátu v plnom rozsahu.

Mení rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 12Cb/4/2011-1541 z 18.9.2017 v jeho výroku IV tak, že žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na nahradenie trov konania v plnom rozsahu.

Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 500.000,00 eur s 13% úrokom z omeškania ročne, počnúc od 27.6.2003 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Nárok žalobcu ohľadom úrokov z omeškania za obdobie od 1.2.2002 do 26.6.2003 zamietol (výrok II.). Zároveň zaviazal žalovaného nahradiť trovy štátu vo výške 100% (výrok III.) a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100% (výrok IV.).

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 500.000,- eur za porušenie povinností žalovaného ako predávajúceho podľa Kúpnej zmluvy č. 2001-04-01 uzavretej dňa 1.4.2001 žalobcom a právnym predchodcom žalovaného. Bližšie dôvody, ktorými odôvodnil súd prvej inštancie vydanie rozsudku sú uvedené v odsekoch 4 až 34 tohto odôvodnenia.

S ohľadom na pomerne rozsiahle odôvodnenie tohto rozsudku odvolací súd pre zjednodušenie a väčšiu prehľadnosť tohto odôvodnenia poznamenáva, že toto odôvodnenie obsahovo pozostáva z nasledovných častí: 1, obsah a dôvody rozsudku súdu prvej inštancie sú uvedené v odsekoch 4 až 34 odôvodnenia; 2, obsah a dôvody odvolania žalovaného sú uvedené v odsekoch 35 až 63 odôvodnenia; 3, vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného je uvedené v odsekoch 64 až 78 odôvodnenia; 4, postup odvolacieho súdu, jeho skutkové zistenia a právne závery sú uvedené v odsekoch 79 až 99 tohto odôvodnenia.

Súd prvej inštancie v danej veci rozhodol rozsudkom zo dňa 17.3.2008 s tým, že žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 500.000,00 eur s 13 % úrokom z omeškania ročne, počnúc od 27.6.2003 až do zaplatenia. Zároveň ohľadom úrokov z omeškania za obdobie od 1.2.2002 do 26.6.2003 žalobu zamietol a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.966.202,00 Sk a trovy štátu vo výške 21.269,00 Sk. Krajský súd v Košiciach z dôvodu podania odvolania žalovaným rozsudkom zo dňa 6.8.2009 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietol. Zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 46.656,09 eur a nahradiť trovy štátu vo výške 706,00 eur. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 30.11.2010 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 6.8.2009, č.k. 3Cob/146/2008 - 599 a vec vrátil na ďalšie konanie. Následne Krajský súd v Košiciach uznesením z 25.1.2011 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uložil súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie na preukázanie platnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK kft. ako kupujúcim a Kalcit s.r.o., ako predávajúcim a na zistenie na základe akej zmluvy, prípadne aj v akom rozsahu boli uskutočnené dodávky podľa faktúr a dodacích listov, predložených žalobcom a následne so zohľadnením vyššie uvedeného posúdiť platnosť kúpnej zmluvy, na základe ktorej žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie žalovanej sumy. Zároveň v záujme právnej istoty súd prvej inštancie mal doplniť dokazovanie na posúdenie dôkazov predložených žalovaným v odvolacom konaní.

Dňa 26.11.2012 súd prvej inštancie opätovne rozsudkom žalobe vyhovel a Krajský súd v Košiciach uznesením z 15.10.2013 rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie. Poukázal na to, že súd neuviedol ako jednotlivé dôkazy hodnotil a ako vec právne posúdil iba skonštatoval, že žalobca povinnosti zo zmluvy splnil a žalovaný svoju povinnosť riadne nesplnil, pričom vôbec neposúdil námietku žalovaného o dohodnutí zmluvnej pokuty v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom.

Dňa 21.2.2014 súd prvej inštancie rozsudkom žalobe vyhovel a odvolací súd opätovne uznesením z 30.7.2015 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Nariadil súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o veci formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického jasného vyjadrovania a spĺňa základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská pri hodnotení dôkazov. Uviedol, že zásadným nedostatkom je opakovanie nesprávneho postupu súdu prvej inštancie, pričom sa nezaoberal námietkou žalovaného, že Dohoda o zmluvnej pokute je v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodom, ako to upravuje ustanovenie Obchodného zákonníka. Teda opätovne uložil súdu prvej inštancie splniť pokyn uložený aj v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu o posúdení uplatneného nároku na zmluvnú pokutu aj z hľadiska, či sú splnené hmotnoprávne kritériá v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka o zmluvnej pokute.

Žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe a žiada zaviazat' žalovaného k zaplateniu zmluvnej pokuty dohodnutej v kúpnej zmluve č. 2001-04-01 uzavretej dňa 1.4.2001, na základe ktorej právny predchodca žalovaného sa so žalobcom dohodol na odkúpení špecifikovaného tovaru, a to vápno kusové v kvalite CaO 96-98 % MgO 1,0-2,5 %, CO₂ max 5 % rozmer zrna 10,00-50,00 mm. Právny predchodca žalovaného - Kalcit spol. s r.o. Slavec bol zrušený bez likvidácie (§ 69 ods. 1, 3 Obchodného zákonníka) a všetok majetok, práva, povinnosti a záväzky zrušenej spoločnosti v celom rozsahu prevzala spoločnosť Carmeuse Slovakia, s.r.o. Košice, ktorá sa tak stala právnym nástupcom zrušenej spoločnosti. Poukázal na čl. I bod 1.2 zmluvy, z ktorej vyplýva, že žalobca a žalovaný sa dohodli, že tovar bude dodávaný kupujúcemu, t.j. žalobcovi na ďalší predaj na území Maďarskej republiky, pričom zmluva sa uzatvárala na dobu určitú - 3 roky odo dňa jej platnosti a účinnosti s opciou, na základe prejavenia záujmu kupujúcim na ďalších 5 rokov. Zmluva nadobudla platnosť a účinnosť dňom podpisu štatutárnymi

zástupcami zmluvných strán. V zmysle citovaných ustanovení zmluvy, podpísaním zmluvy štatutárnymi zástupcami žalobcu a žalovaného dňom 1.4.2001 predmetná kúpna zmluva nadobudla platnosť a účinnosť. Odberateľom kupujúceho - žalobcu - v Maďarskej republike bola spoločnosť ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK kft., Max Aicher Vállalatesoport Ózd tak ako bolo dohodnuté v predmetnej zmluve s predpokladaným množstvom odberu 50 000 ton počas platnosti tejto zmluvy. V zmysle čl. VIII. predmetnej zmluvy bola zmluva uzatvorená na 3 roky odo dňa 1.4.2001 s opciou na základe prejavenia záujmu kupujúcim na ďalších 5 rokov a v čl. VIII. bod 8.3. sa žalovaný touto zmluvou zaviazal nedodávať tovar na územie Maďarskej republiky inej osobe, než žalobcovi, počas doby platnosti tejto zmluvy. V bode 8.5. citovaného článku tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal v prípade nedodania objednaného tovaru žalobcovi do 14 dní odo dňa objednávky, uhradiť zmluvnú pokutu a taktiež sa zaviazal v prípade dodania tovaru na územie Maďarskej republiky inej osobe, než žalobcovi, zaplatiť zmluvnú pokutu. Pre prípad porušenia ustanovení kúpnej zmluvy sa zmluvné strany dohodli na zmluvnej pokute vo výške, ako bola dohodnutá v ust. bodu 8.7. tejto kúpnej zmluvy na 500.000,00 eur (čl. VIII. bod 8.3. a 8.5.). Dňa 18.12.2001 obdržal žalobca objednávku od svojho odberateľa z Maďarskej republiky na rok 2002. Medzi účastníkmi konania od platnosti a účinnosti predmetnej kúpnej zmluvy dochádzalo k realizovaniu plnenia z predmetnej zmluvy, t.j. k plneniu obsahu kúpnej zmluvy až do januára 2002, kedy žalovaný prestal realizovať plnenie a plniť si záväzky, čím porušil ustanovenia kúpnej zmluvy. Nakoľko žalovaný prestal plniť záväzky nedodaním tovaru koncom januára 2002, vyzval žalobca žalovaného dňa 8.4.2002 k plneniu záväzkov. Dňa 15.5.2002 žalovaný oznámil žalobcovi, že plnenie realizovať nebude. Žalobca plnenie na základe kúpnej zmluvy preukázal faktúrami, vyfakturovanými sumami, ktoré boli žalovaným uhradené a konštatoval, že žalovaný od tej doby od kúpnej zmluvy neodstúpil, a preto záväzkovo-právny vzťah naďalej trvá. V prípade, ak by žalovaný nemal vedomosti o predmetnej kúpnej zmluve, nedošlo by k plneniu realizovaním dodávok predmetu kúpnej zmluvy žalobcovi a žalobca by neuhradil za dodávky, ak by k plneniu nedošlo. Od roku 1997 do roku 2002 žalobca patril medzi významných obchodných partnerov spoločnosti Kalcit, s.r.o. Slavec (pôvodný žalovaný) a v uvedenom období bolo medzi týmito stranami uzavretých množstvo zmlúv, ktoré boli realizované: Finančné objemy pre odberateľov žalobcu Novácke chemické závody, a.s. Nováky, SMZ, a.s. Jelšava, Slovmag Lubeník, a.s. atď., ktoré sa pohybovali v desiatkach miliónov korún ročne pri priemerne dosahovanej miere ziskovosti 10 %. Priemerný obrat so žalovaným bol v roku 1999 cca 3.500.000,00 Sk, v roku 2000 cca 1.802.320,00 Sk, v roku 2001 cca 6.307.275,00 Sk a v roku 2002 cca 9.964.700,00 Sk. Spolupráca vznikla, keď vlastnícka štruktúra spoločnosti žalovaného bola tvorená slovenskými majiteľmi a následne pokračovala aj po vstupe zahraničného investora spoločnosti OMIA v roku 1998. Zmluvy uzatváral konateľ spoločnosti Ing. Jaroslav Wesselenyi od roku 2001 pribudol podpis druhého konateľa p. A. B.. Aj po uzatvorení zmluvy v roku 2001 došlo k uzatvoreniu ďalších obchodných zmlúv, a to aj v roku 2002 pre Novácke chemické závody. Až keď v roku 2002 došlo k zmene majiteľa žalovaného, došlo k porušovaniu zmlúv a následne k prerušeniu obchodných vzťahov. Prerúšením dodávok zo strany žalobcu, stratou obchodných partnerov v SR žalobcovi bola spôsobená škoda cca 15 mil. Sk ročne, zisk za 3 roky približne 150.000,00 eur. Žalobcovi stratou obchodu pre ÓAM, ktorou prišiel za 3 roky nedodávania dodávok a s následnou 5 ročnou opciou, t.j. o obrat cca 5.000.000,00 eur vznikla škoda na predpokladanom zisku vo výške 500.000,00 eur.

Žalovaný nepopiera, že v minulom období existoval obchodno-právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, avšak v nijakom prípade jeho právny základ nepochádzal z predmetnej zmluvy. Tento vzťah bol v minulosti realizovaný osobitnými kúpno-predajnými zmluvami uzavretými vždy jednotlivo v súlade s ustanoveniami § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. Takéto kúpne zmluvy boli realizované na základe písomnej, telefonicko-objednávky zo strany žalobcu, pričom ich záväzok bol splnený dodaním predmetu zmluvy (vápna) žalobcovi a na druhej strane bol záväzok splnený zaplatením kúpnej ceny. Tomu, že predmetná zmluva bola vyhotovená dodatočne svedčia i skutočnosti plynúce z obsahu predmetnej zmluvy, a to, že spoločnosť Kalcit, s.r.o. v čase uzavretia zmluvy už mala uzavretú inú zmluvu na dodávku tovaru na území Maďarskej republiky. Je sporné, či predmet zmluvy, tak ako ho špecifikuje zmluva č. 2001-04-01 je totožný s predmetom zmlúv realizovaných medzi sporovými stranami, a to faktúrami ako sú uvedené aj vo vyjadrení právnej zástupkyne žalobcu. Totiž podľa zmluvy, miestom dodania tovaru malo byť - na parite DAF Slovensko/Maďarská hranica/, avšak z predložených dodacích listov vyplýva, že miestom dodania tovaru bolo zrejme miesto podnikania žalovaného, pretože všetok predmet zmlúv bol naložený do nákladného motorového vozidla a pri odovzdávaní tovaru nedošlo k naplneniu obsahu zmluvy, naopak vyššie uvedené nasvedčuje tomu, že tu bol realizovaný úplne iný obchodno-záväzkový vzťah, resp. vzťah, ktorý nemá pôvod v domnulej kúpnej zmluve. Čo sa týka trvania zmluvy, žalovaný

sa nestotožnil s názorom žalobcu, pretože podľa tejto zmluvy sa jednak neplnilo a tiež nebolo možné od zmluvy odstúpiť, pretože o jej existencii žalovaný nemal vedomosti a napokon aj keby takáto zmluva bola existovala, záväzkovo-právny vzťah z nej plynúci už netrval, pretože mala byť táto uzavretá iba na dobu určitú 3 rokov, ktorá lehota už uplynula. K tvrdeniu žalobcu o vzniku škody žalovaný uviedol, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal skutočnú škodu, ktorá by mu mohla vzniknúť. Zmluvná pokuta dohodnutá v kúpnej zmluve bola neprimerane vysoká a dohodnutá v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca uvádza, že porušením dodávok zo strany žalovaného prišiel o obrat cca 5.000.000,00 eur, pričom uvádza dobu trvania kontraktu 8 rokov, avšak zmluva mala byť dohodnutá na dobu 3 rokov a ďalších 5 rokov bola opcia, ktorú zmluvné strany mohli, ale nemuseli využiť. Na základe uzavretej zmluvy (ktorej platnosť žalovaný popiera) nebola žiadna zo strán viazaná v zmluvnom vzťahu na 8 rokov. Výška zmluvnej pokuty za obdobie troch rokov kontraktu je 27,16 % z celkového kontraktu, čo nie je bežná sankcia ale účelová a likvidačná.

Súd prvej inštancie poukázal na kúpnu zmluvu č. 2001-04-01 uzavretú medzi predávajúcim Kalcit s.r.o. Slavec a kupujúcim Metalfin, s.r.o. Košice dňa 1.4.2001 a mal za preukázané, že predávajúci predáva a kupujúci kupuje vápno kusové v kvalite CaO 96 - 98 %, MgO 1,0 - 2,5 %, CO₂ max 5 %, rozmer zrna 10,00 - 50,00 mm, že tovar je dodávaný kupujúcemu na ďalší predaj na území Maďarskej republiky, že odberateľom je ÓAM ÓZDI Acélművek kft., že predpokladané množstvo 50.000 t počas platnosti tejto zmluvy, že cena tovaru bola dohodou zmluvných strán stanovená na 72,- DEM/t., že dňom 01.01.2001 sa kúpna cena prepočíta prvým výmenným kurzom na Eur a že miestom dodania tovaru je na parite DAF Slovensko - Maďarská hranica. Zmluva bola uzavretá na dobu 3 roky odo dňa jej platnosti a účinnosti s opciou na základe prejavu záujmu kupujúcim na ďalších 5 rokov. Zmluvná pokuta bola dohodou zmluvných strán stanovená na 500.000,00 eur, a to pri porušení ustanovenia bodu 8.3., ako aj v prípade ak predávajúci nedodrží objednaný tovar do 14 dní odo dňa objednávky kupujúcim. V zmysle bodu 8.3. dodávateľ sa touto zmluvou zaviazal nedodávať tovar na teritórium uvedené v článku 1.2. tejto zmluvy inej osobe, než kupujúcemu počas doby platnosti a účinnosti zmluvy. Zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu štatutárnymi zástupcami.

Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že zo znaleckého posudku znalca Ing.Bc. C. D. vyplýva, že preskúmaním a posúdením pravosti podpisov konajúcich osôb na strane predajcu – E. C. F. a A. B. a na strane kupujúceho E. D. B. na origináli kúpnej zmluvy č. 2001-04-01 zo dňa 01.04.2001 uzavretej medzi zmluvnými stranami, porovnaním podpisov, že znalec dospel k záveru, že autorom podpisu S2/1 a S 2/3 znejúceho na meno E. F. jednoznačne - určite je pán Ing. Jaroslav Wesselenyi. Autorom podpisu S3 znejúceho na meno B. jednoznačne - určite je pán B.. Autorom podpisu S 1/1, S 1/2 a S 1/3 znejúceho na meno Kseňák jednoznačne - určite je pán Ing. Miroslav Kseňák. Určenie doby, kedy boli podpisy na predmetnej listine s prihliadnutím na vek papiera a plniacu náplň písomnej pomôcky v písaní, v súčasnosti nie je možné stanoviť.

Z vyhlásenia spoločnosti OMIA International AG je zjavné, že v rozhodnom čase v roku 2001 bola vlastníkom právneho predchodcu žalovaného ako aj maďarskej spoločnosti Unikristall.

Zo Zmluvy o zlúčení právneho predchodcu žalovaného - Kalcit spol. s r.o. Slavec a terajšieho žalovaného Carmeuse Slovakia, s.r.o. Košice zo dňa 20.6.2003 súd zistil, že na nástupnícku spoločnosť Carmeuse, Slovakia s.r.o. Košice prechádza zápisom do obchodného registra celé obchodné imanie zanikajúcej spoločnosti ako aj práva a povinnosti z pracovno-právnych vzťahov so zamestnancami zanikajúcej spoločnosti.

Ďalej súd prvej inštancie v rozsiahlom odôvodnení opísal svedecké výpovede svedkov - E. C. F., E. G. H., E. I. J., A. D. B., E. D. B., E. K. D., E. H. D., C. L. I., Jan van der H. a poukázal aj na čestné prehlásenie Zsuzsana Ihászné Varga, z ktorého vyplýva, že od roku 1993 do roku 2003 pracovala ako zamestnankyňa spoločnosti ÓAM Ózdi Acélművek. V roku 2001 ako vedúca oddelenia nákupu bola oprávnená v zastúpení spoločnosti spolu s ďalšou osobou oprávnenou podpisovať - uzavrieť zmluvu. Ona podpísala zmluvu na dodanie vápna, vzniknutú medzi ÓAM Kft. a Kalcit s.r.o. K podpísaniu zmluvy

došlo dňa 1.4.2001. Podľa dohody medzi ÓAM Kft. a Kalcit s.r.o. zmluva bola splnená, počas trvania zmluvy v súvislosti s dodaním vápna neboli žiadne problémy. Za zmluvný vzťah medzi ÓAM Kft. a Kalcit s.r.o. ako aj zaobstarávanie vápna v danom období bol zodpovedný L. I. ako spolupracovník pre obstarávanie.

Zo správy od SMZ, a.s. Jelšava súd zistil, že s firmou METALFIN, s.r.o. Košice pred rokom 2011 nemali (ani v súčasnosti nemajú) uzavreté žiadne obchodné vzťahy a zo správy od FORTISCHEM Nováky, ktorá vznikla v roku 2012 vyplýva, že so spoločnosťou METALFIN, s.r.o. nemali žiaden zmluvný vzťah a ani v prevzatej dokumentácii, ktorú prevzali od Nováckych chemických závodov, a.s. v konkurze nenašli žiadne dokumenty o zmluvnom vzťahu.

Zo znaleckého posudku č. 01/2016 vypracovaného znalcom Ing. Ivanom Debnárom, ktorý bol vypracovaný na požiadanie žalovaného vyplýva, že v obchodnom styku predstavuje zmluvná pokuta jeden zo základných prostriedkov zmiernenia rizika zlyhania protistrany a že výška dohodnutej zmluvnej pokuty bola adekvátna predmetnému kontraktu a neodporovala obchodným zvyklostiam.

Súd prvej inštancie vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom M. N. D. L., ktorý konštatoval, že predložené Odborné stanovisko č.1/2015 (vypracované SK ACTIVE, s.r.o.) nepreukazuje výšku spôsobenej škody, ale len účelovo analyzuje dohodnutú sankciu v kúpnej zmluve č. 2001-04-01 s účelovým tvrdením, že dohodnutá sankcia je 10 % z celkového kontraktu. Do celkového posudzovania výšky zmluvnej pokuty znalecká organizácia kalkulovala aj s päťročnou opciou a predĺžila tak obchodný vzťah na ďalších 5 rokov. V odbornom stanovisku nie je vypočítaná výška škody, ktorá by vznikla spoločnosti METALFIN, s.r.o. Košice. Ďalej súd prvej inštancie zo znaleckého posudku zistil, že z predloženej kúpnej zmluvy nie je možné vypočítať výšku vzniknutej škody. K výpočtu škody alebo ušlého zisku je potrebné skúmať celkovú ekonomickú aktivitu poškodenej spoločnosti a vyhodnotenie spracovať v dlhšom časovom období ako len z jednej kúpnej zmluvy. V odbornom posudku sa riešila právna otázka a nezisťovala sa výška škody, prípadne ušlého zisku. V súlade s kúpnu zmluvou predpokladaný objem kontraktu počas troch rokov platnosti zmluvy možno stanoviť na 3.600.600,00 DEM /predpokladané množstvo dodaného tovaru počas troch rokov bolo stanovené na 50.000 t, dohodnutá cena tovaru bola 72,00 DEM/tona/. Vzhľadom na skutočnosť, že kúpna zmluva bola uzavretá s opciou na ďalších 5 rokov, je z hľadiska posudzovania objemu kontraktu pre účely znaleckého dokazovania do objemu kontraktu potrebné zahrnúť i toto obdobie. Na výpočet predpokladaného objemu kontraktu počas nasledujúceho obdobia 5 rokov použil priemerné ročné hodnoty vyplývajúce z dohodnutého objemu počas prvých troch rokov platnosti kúpnej zmluvy. Aritmetický priemer predpokladaného objemu dodaného tovaru za jeden rok je 16.666,70 ton. V prvých troch rokoch je predpokladaný predaj tovaru v hmotnosti 50.000 ton v sume 3.600.000,00 DEM, kým v ďalších piatich rokoch je predpokladaný predaj tovaru v hmotnosti 83.333,3 ton v hodnote 6.000.000,00 DEM. Celkový objem kontraktu pre účely znaleckého dokazovania vo veci zaplata zmluvnej pokuty je 133.333,30 ton v sume 9.600.000,00 DEM /4.908.402,00 eur/. Vzhľadom na celkový predpokladaný objem kontraktu, percentuálny podiel zmluvnej pokuty je vo výške 10,19 %. V súlade s dostupnými potvrdenými dokumentmi kupujúci a predávajúci za rok 2001 odobral celkom 417 ton tovaru v celkovej hodnote 810.615,70 Sk s DPH, čo predstavuje hodnotu 659.037,10 Sk bez DPH. Pomocou dostupných účtovných dokumentov nie je možné predpovedať rozsah možného obchodu v nasledujúcich rokoch. Na základe analýzy dodanej dokumentácie znalec konštatoval, že škoda spoločnosti METALFIN, s.r.o. pozostáva výhradne z ušlého zisku, teda v dôsledku škodovej udalosti nedošlo k rozmnoženiu jej majetkových hodnôt. Podľa uzatvoreného kontraktu predpokladal podnikateľský zámer priemerný ročný objem plnenia vo výške 16.666,7 ton v hodnote 1.200.000 DEM /613.550,26 eur/ po dobu 3 rokov a následne po uplatnení opcie zo strany kupujúceho po dobu nasledujúcich 5 rokov. V ponuke zo dňa 12.12.2001 určenej odberateľovi - ÓAM ACÉLMUVEK Kft stanovila spoločnosť METALFIN, s.r.o. predajnú cenu tovaru na 87,00 DEM/tona. Z týchto údajov vychádzal pri odhadovaných výnosoch. Celkové výnosy spoločnosti METALFIN, s.r.o., ktoré jej plynuli z predmetného kontraktu pri aproximácii predajnej ceny na 87,00 DEM/tona v súlade s maďarským odberateľom možno odhadnúť na sumu 11.561.663 DEM, teda 5.911.369,09 eur. Ušlý zisk spoločnosti METALFIN, s.r.o. počas doby platnosti kontraktu so spoločnosťou Kalcit možno aproximáciou ceny na 87,00 DEM/tona vypočítať ako ušlý zisk = 5.911.369,09 eur - 4.892.167,52 eur, ušlý zisk = 1.019.201,57 eur. Tieto údaje zisťoval z dostupných údajov z Českej republiky, pričom v oboch republikách je

porovnateľný. Z týchto údajov vyplýva, že obvyklá cena kusového vápna bola v roku 2004 vo výške 1.400,00 - 1.750,00 Kč/t, v prepočte 86,86 - 107,33 DEM/tona. Blízko spodnej hranice sa nachádza aj maďarským odberateľom akceptovaná cena 87,00 DEM/tona. Dolný odhad ušlého zisku spoločnosti METALFIN, s.r.o. počas doby platnosti kontraktu možno na základe predložených dokumentov a obvyklých cien kusového vápna stanovených na rok 2004 Českou geologickou službou - Geofond, Ministerstvo životného prostredia ČR stanoviť na 941.805,91 eur. Horný odhad ušlého zisku plynúci z nedodržania daného kontraktu možno na základe predložených dokladov a obvyklých cien kusového vápna stanovených za rok 2004 stanoviť na 2.400.963,73 eur. Pri dolnej hranici uvedeného intervalu sa pohybuje aj aproximovaná hodnota ušlého zisku cenou 87,00 DEM/tona tovaru vypočítaná vo výške 1.019.201,57 eur. V súvislosti s vyššie uvedeným znalec zdôraznil, že celý interval 85,86 - 107,33 DEM/tona obvyklých cien kusového vápna za rok 2004 udávaný Českou geologickou službou - Geofond ako aj maďarským odberateľom akceptovaná cena 87,00 DEM/t tovaru, sú výrazne vyššie než kúpna cena tovaru dohodnutá v kúpnej zmluve vo výške 72 DEM/tona tovaru. Vzhľadom na signifikantne vyššie ceny kusového vápna v roku 2004, teda v období, keď kupujúci mal možnosť uplatniť alebo neuplatniť opciu, by bolo jej neuplatnenie zo strany kupujúceho ekonomicky neefektívne a iracionálne. Vzhľadom na vyššie uvedené mal znalec za to, že Odborné stanovisko č. 1/2015 nepreukazuje výšku spôsobenej škody, ale len účelovo analyzuje dohodnutú sankciu v kúpnej zmluve s účelovým tvrdením, že dohodnutá sankcia je 10 % z celkového kontraktu. Do celkového posudzovania výšky zmluvnej pokuty kalkulovala aj s päťročnou opciou. Podľa tohto názoru spoločnosť METALFIN, s.r.o. mala právo predĺžiť kúpnu zmluvu na 8 rokov. Takéto tvrdenie nemôže vysloviť ani znalecká organizácia, keďže by tak nahrádzala skutočnú vôľu zmluvných strán. Pri posúdení znaleckého posudku E. I. M. N. D. L. poukázal na to, že E. I. správne konštatoval, že odborné stanovisko neposudzuje výšku škody, resp. ušlého zisku, ale posudzuje výšku zmluvnej pokuty. Odborný posudok vychádzal aj z kalkulovania s päťročnou opciou, pričom zo žiadnych okolností nie je možné zistiť, že by skutočne došlo k predĺženiu zmluvy o 5 rokov. Je taktiež správne posúdenie znalca E. I., že z predloženej kúpnej zmluvy sa nedá určiť výška škody alebo ušlého zisku, pretože je potrebné zisťovať celkovú ekonomickú aktivitu poškodenej spoločnosti a vyhodnotenie spracovať v dlhšom časovom období. Je možné zistiť len náklady spoločnosti METALFIN, s.r.o. plynúce z kontraktu.

Súd prvej inštancie ďalej poukázal aj na znalecký posudok č. 10/2016, vypracovaný E. C. O., M., ktorý nesúhlasí s postupom M. L. a znaleckej organizácie SK Active, s.r.o. Uviedol, že dané ustanovenie zmluvy nepovažuje za platne uzavretý opčný kontrakt, pretože nebola stanovená lehota vypršania opcie, teda čas, dokedy má kupujúci svoje právo uplatniť a nebola určená žiadna cena opcie, tzv. opčná prémie, ktorú platí kupujúci. Nesúhlasil s názorom znalca M. L., že v priebehu 9 mesiacov kontraktu došlo k podstatne nižšiemu než priemerne predpokladanému dodanému objemu, nevytvára žiadne obmedzujúce podmienky na dodržanie priemernej mesačnej hodnoty 16.666,67 ton tovaru. Uviedol, že za rok 2001 bolo na spoločnosť METALFIN, s.r.o. vyfakturovaných 417 ton tovaru, čo predstavuje 2,50 % priemerného ročného objemu podľa kúpnej zmluvy, dodávky boli realizované v období od mája do septembra. Po tomto období neprebíhal žiaden obchod. Na základe takéhoto vývoja obchodu znalec považuje za nepravdepodobné, že by bol naplnený priemerný ročný objem podľa kontraktu. Okrem iného naplnenie ročného objemu kontraktu voči spoločnosti METALFIN, s.r.o. by vzhľadom na výrobnú kapacitu závodu a zmluvným povinnosťami voči stálym odberateľom, ani by nebolo možné. Na základe preskúmania všetkých faktúr vystavených spoločnosťou Kalcit, s.r.o. na spoločnosť METALFIN, s.r.o. mal za to, že obchody a fakturácia neprebehla podľa ustanovenej kúpnej zmluvy, pretože dohodnutá cena v kúpnej zmluve bola 72,00 DEM/t, pričom faktúry boli vystavené v slovenských korunách. Navyše na žiadnej z vystavených faktúr nie je uvedené, že by bola faktúra vystavená v zmysle kúpnej zmluvy; v spise sa nenachádzajú doklady o tom, že by METALFIN, s.r.o. takéto oznámenia v písomnej forme predkladal; miesto dodania tovaru bola parita DAF /Maďarská hranica/ tovar však nebol dodávaný podľa tejto parity; nebolo preukázané odovzdanie colnej deklarácie JCD; nedochádzalo k oznámeniu odoslania tovaru zo strany Kalcit, s.r.o.. Skutočný objem tovaru v roku 2001 len vo výške 417 ton. E. C. O., M. vo svojom znaleckom posudku ďalej konštatoval, že nesúhlasí s výpočtom ušlého zisku znalca M. L., ktorý vychádzal pri určení ceny z dokladu, ktorý nebol potvrdený maďarským odberateľom. Navyše list zo dňa 12.12.2001 hovorí o množstve 20.000 ton, no telefax z 18.12.2001 uvádza, že v zmluve na rok 2001 je uvedených maximálne 500 ton, prípadne väčšie množstvo 700 - 800 ton. Nakoľko nesedí základný údaj o množstve tovaru, ani kvalitatívne parametre tovaru a telefax zo dňa 18.12.2001, žiada predĺženie zmluvy, nie je možné považovať telefax maďarského odberateľa za potvrdenie objednávky. Pri výpočte neboli použité reálne ceny vápna a nebola zohľadnená situácia na trhu s vápnom v Slovenskej republike

a v Maďarskej republike v rokoch 2002 - 2008. Kalkuláciu so zafixovanými nákupnými a predajnými cenami počas 8 rokov kontraktu považuje za obchodný nezmysel, pretože znalec nezohľadnil vývoj inflácie, vývoj kurzov. Stanovenie kontraktu na 8 rokov nepovažuje za správne, nakoľko ust. čl. 8.5 kúpnej zmluvy nemá náležitosti opčného obchodu. Pri stanovení odhadovaného množstva tovaru znalec nezobral do úvahy reálny objem predaja v roku 2001 /417 ton/, ktorý bol na úrovni 2,5 % priemerného ročného objemu podľa kúpnej zmluvy. Nebolo preukázané, za akú cenu spoločnosť METALFIN, s.r.o. skutočne predávala maďarskej spoločnosti ÓAM. Znalec pri svojom výpočte ušlého zisku nebral do úvahy ustanovenia čl. 3.1 kúpnej zmluvy ohľadom dodacích podmienok a to, že miesto dodania tovaru - na parite DAF Slovensko/Maďarská republika hranica a že kupujúci vybaví preclenie tovaru a jeho dopravu na miesto určenia. Podľa E. C. O., M. neboli predložené účtovné doklady, ktoré by preukazovali, ako spoločnosť METALFIN, s.r.o. s nakúpeným tovarom ďalej naložila a v akých cenách tovar fakturovala svojmu odberateľovi. Medzi spoločnosťou METALFIN, s.r.o. a spoločnosťou ÓAM Ózdi žiadna zmluva vzťahujúca sa na dodávku odberateľa neexistovala. Podľa tvrdenia svedkov spoločnosť ÓAM mala uzavretú kúpnu zmluvu so spoločnosťou Kalcit, s.r.o. na dodávku vápna bez spolupôsobenia tretích osôb. Počas trvania zmluvy neboli s dodávkami vápna žiadne problémy, dodávky boli realizované vždy a včas a v požadovanom množstve. Na základe uvedeného skonštatoval, že spoločnosti METALFIN, s.r.o. žiadna skutočná škoda nevznikla. Ušlý zisk mohol vzniknúť ako rozdiel ceny, za ktorú tovar predala a ceny, za ktorú tovar nakúpila. Spoločnosť METALFIN, s.r.o. nepredložila žiadne účtovné doklady, ktoré by preukazovali, komu odpredala tovar nakúpený od spoločnosti Kalcit, s.r.o. v akých cenách a preto ušlý zisk nie je možné vyčíslieť. Výšku zmluvnej pokuty považuje za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom. METALFIN, s.r.o. nárokuje zmluvnú pokutu v sume 500.000,00 eur napriek tomu, že reálny objem dodávok predstavoval len 9,83 % z objemu tovaru zakontrahovaného na 3 roky v kúpnej zmluve. Výška nárokovanej zmluvnej pokuty tak viac než 18 násobne prevyšuje skutočne dodaný objem tovaru. Spoločnosť METALFIN, s.r.o. nepredložila žiadnu objednávku, ktorá by nebola zrealizovaná v stanovenej lehote. Spoločnosť Kalcit, s.r.o. uzavrela dňa 13.2.2001 zmluvu so spoločnosťou Unikristall Ásványi Alapanyaggyártó Kft na dodávanie tovaru na maďarský trh, a preto je nereálne, aby po 2 mesiacoch uzavreli zmluvu so žalobcom.

K znaleckému posudku č. 10/2016 sa vyjadril žalobca, podaním z 13.1.2017, keď uviedol, že znalec prekročil kompetencie znalca z odboru ekonómia a manažment. Pre uznanie opcie v zmysle kúpnej zmluvy sa nejedná o opciu finančnú, ale o reálnu. Zavádza aj vo výpočte ušlého zisku, pričom v zmysle znaleckého posudku M. L. sú všetky námietky dôsledne vysvetlené. K znaleckému posudku Ing. Škultétyho vplynuli dodatočné zistenia, ktoré majú význam ušlého zisku spoločnosti METALFIN, s.r.o., resp. na dokazovanie vo veci výšky zmluvnej pokuty. Z výročných správ spoločnosti Kalcit, s.r.o., ktoré neboli k dispozícii M. L., je nesporné, že spoločnosť Kalcit, s.r.o. minimálne v rokoch 2001 - 2003 porušila bod 8.3. kúpnej zmluvy, keď dodávala tovar do Maďarska. Bod 8.4. kúpnej zmluvy, však stanovuje, že porušením bodu 8.3. je spoločnosť Kalcit, s.r.o. povinná zaplatiť zmluvnú pokutu. Limitovať výšku zmluvnej pokuty v konkrétnych prípadoch môže iba súd a nie znalec z odboru ekonómie a manažmentu. Skutočnosť, že mala spoločnosť Kalcit s.r.o. uzatvorené k určitému dátumu nejaké obchodné zmluvy neznamena, že všetky zmluvy, uzatvorené po danom dátume sú neplatné. E. O. v celom svojom posudku sa chybné zaoberal výhradne finančnými opciami. Je potrebné konštatovať, že v prípade posudzovanej kúpnej zmluvy sa nejedná o opciu finančnú, ale opciu reálnu. Zatiaľ čo znalec Ing. Debnár napadá zahrnutie opcie do celkovej dĺžky kontraktu, avšak nespochybňuje náležitosti opcie ako takej, znalec Ing. Škultéty spochybňuje náležitosti opcie, ktorú však mylne definuje ako finančnú a nie reálnu. Kým nezávislý a renomovaný znalec, určený súdom považuje opciu za platnú a odôvodnenú, obaja znalci, objednaní žalovanou stranou ju spochybňujú a dokonca si aj navzájom odporujú, pričom však preukazujú nedostatky v problematike opcií. Znaleckým posudkom prof. Tkáča zmluvná pokuta predstavuje, obsiahnutá v kúpnej zmluve, celkovo 10,19% z kontraktu. Ďalej žalobca vo svojom vyjadrení zdôraznil, že produkcia kusového vápna tak každoročne fluktovala a po pripočítaní priemerných ročných 16.666 t. kusového vápna pre spoločnosť METALFIN s.r.o. by v rokoch 2002 a opätovanej produkcie v roku 2003 ani nedosiahla produkčné maximum z roku 2001. Rovnako sa každoročne menila štruktúra jej odberateľov, takže argument E. O. o dlhoročných stabilných zákazníkoch je chybný a zavádzajúci. Znalec M. L. použil odsúhlasenú cenu na aproximáciu predajnej ceny kusového vápna na úroveň 87,00 DEM/t. Podpisom kúpnej zmluvy a súhlasom v nej obsiahnutou opciou spoločnosť Kalcit s.r.o. súhlasila s dodávaním tovaru spoločnosti METALFIN s.r.o. za cenu 72,00 DEM/t bez ohľadu na vývoj ceny vápna v nasledujúcich obdobiach. Ďalšie účelové tvrdenia Ing. Škultétyho nemajú žiaden vplyv na porušenie zmluvnej povinnosti spoločnosti Kalcit s.r.o. ani na vznik

škody spoločnosti METALFIN s.r.o. v podobe ušlého zisku z tohto porušenia plynúcich z posudku znalca Ing. Škultétyho. Ďalej znalec tvrdí, že korešpondencia medzi ÓAM Ózdi a Metalfin s.r.o. z 18.12.2001 ako odpoveď na ponuku zo dňa 12.12.2001 sa nemôže týkať predmetnej kúpnej zmluvy, ktorá bola platná minimálne do roku 2004. V tejto súvislosti bola podložená skutočnosť, že predmetná kúpna zmluva definovala dodávateľsko-odberateľské vzťahy medzi Kalcit s.r.o. a METALFIN s.r.o. a vzťahy medzi ÓAM Ózdi a METALFIN s.r.o. mohli byť upravené úplne inými zmluvami. Na základe nových dôkazov je však nesporné, že spoločnosť Kalcit s.r.o. minimálne v rokoch 2001 - 2003 porušila bod 8.3. kúpnej zmluvy, keď predmetný tovar dodávala do Maďarskej republiky. Bod 8.4. kúpnej zmluvy však stanovuje, že porušením bodu 8.3. je spoločnosť Kalcit s.r.o. povinná zaplatiť zmluvnú pokutu. Z predloženej tabuľky vyplýva, že pre Carmeuse HU bol v roku 2002 daný tovar vo výške 17,6 tis. ton, v prvom polroku 2003 6,7 tis. ton, odhadovaný v roku 2003 13,4 tis. ton na hodnotu 1.146.000,00 eur. Je však pravdepodobné, že na trvanie kúpnej zmluvy ušlý zisk spoločnosti Metalfin s.r.o., plynúci z porušenia bodu 8.3. je niekoľkonásobne vyšší. Predĺženiu predmetnej zmluvy o 5 rokov na základe predmetnej opcie, by mohol teoreticky zabrániť iba kupujúci, nie však predávajúci a v žiadnom prípade nejde o rozhodnutie závislé na rozhodnutí oboch strán. Podľa žalobcu znalec poukázal na to, že veľmi často v počiatočných obdobiach býva odliv plnenia výraznejší, než celkový priemer. Skutočnosť, že v priebehu prvých 9 mesiacov došlo k podstatne nižšiemu, než priemerne predpokladanému dodanému objemu, nevytvára žiadne obmedzujúce podmienky na dodržanie tak priemernej ročnej hodnoty vo výške 16.250 t tovaru, resp. dodržania zmluvne dohodnutého objemu 50.000 t za tri roky zo strany kupujúceho. Znalec jednoznačne uvádza percentuálny podiel zmluvnej pokuty na zmluvnom kontrakte vo výške 10,19%. Znalec ustanovený súdom, konštatoval, že škoda spoločnosti pozostáva výhradne z ušlého zisku, teda v dôsledku škodovej udalosti nedošlo k rozmnoženiu jej majetkových hodnôt. Pri dodržaní zásady bezpečnosti a opatrnosti znaleckého dokazovania možno voľný odhad ušlého zisku spoločnosti METALFIN, s.r.o. počas doby platnosti kontraktu so spoločnosťou Kalcit s.r.o. vyplývajúci z daného kontraktu, na základe predložených dokumentov, vyčíslit' na hodnotu 941.805,91 eur. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný mení svoje vyjadrenie, keď najprv jednoznačne poprel existenciu zmluvy. Následne v rámci dokazovania predložil súdu rôzne verzie ako aj samotnú zmluvu. Žalovaný popieral pravosť podpisu druhého konateľa p. B., toto jeho tvrdenie bolo v plnom rozsahu popreté znaleckým dokazovaním, ktorý jednoznačne potvrdil pravosť podpisu druhého konateľa. V odvolacom konaní predložil odvolaciemu súdu kópiu listiny s názvom Kúpna zmluva medzi ÓAM Ózdi ACÉLMUVEK Kft a spoločnosťou Kalcit s.r.o. a vyhlásenie L. I.. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že žalovaný bol vyzvaný na predloženie originálu kúpnej zmluvy, ktorú doposiaľ nepredložil. Ak účastník konania popiera pravosť súkromnej listiny, leží dôkazné bremeno ohľadom pravosti listiny a za to účastník, ktorý v skutočnosti pravosť listiny popiera, vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. V závere vyjadrenia žalobca uviedol, že konštatácia súdneho znalca, uvedená v znaleckom posudku, že pri dodržaní zásady bezpečnosti a opatrnosti znaleckého dokazovania možno voľný odhad ušlého zisku spoločnosti Metalfin s.r.o. počas doby platnosti kontraktu so spoločnosťou Kalcit s.r.o. pri uzavretí kontraktu s iným dodávateľom a vyčíslit' na hodnotu 941.805,91 eur a teda nie je splnená ani podmienka na znižovanie dohodnutej zmluvnej pokuty podľa tvrdení žalovaného ako neprimeranej vysokej v rozpore s dobrým mravmi.

Z kúpnej zmluvy uzavretej medzi ÓAM Ózdi ACÉLMUVEK Kft a Kalcit s.r.o. mal súd prvej inštancie za preukázané, že predávajúci sa zaviazal dodať pálené kusové vápno a kupujúci sa zaviazal to prebrať v období od 1.4.2001 do 31.12.2001 v množstve mesačne max. 500 ton za rok 2001 a v roku 2001 max. 400 ton. Zo správy od Carmeuse coordinacion centre Rudolphe Colline mal za preukázané, že ÓAM Ózdi ACÉLMUVEK Kft pôsobí ako člen D. A. group P., že povinné obdobie uchovávanía dokumentov je väčšinou 5 rokov, že podľa kópie kúpnej zmluvy od 1.4.2001 do 21.12.2001 uplynulo 15 rokov, čo spôsobuje ťažkosti pri vyhľadávaní relevantných údajov, že elektrická oblúková pec a panvová pec boli v Ózde nainštalované v roku 2000 a spotreba v rokoch 2000 a 2002 bola okolo 11 tis. ton za každý rok, ale za ďalšie roky nemajú údaje. Z vyhlásenia OMIA International AG súd zistil, že do 13.06.2001 OMIA group bola vlastníkom spoločnosti Kalcit s.r.o. a Unicrystall Ásvanyi alapanykaggyártó Kft Szolnok. Kalcit s.r.o. a Unicrystall ako sesterské spoločnosti mali dlhodobý obchodný vzťah. Posledná zmluva bola podpísaná medzi obidvoma spoločnosťami dňa 13.2.2011.

Ďalej súd prvej inštancie poukázal na výsluch M. L. na pojednávaní konanom dňa 24.4.2017, ktorý uviedol, že v plnom rozsahu trvá na písomne podanom znaleckom posudku a nič nechce na tom meniť.

K znaleckému posudku E. C. O. uviedol, že ide o učebnicový príklad ako sa nemá robiť znalecký posudok, pretože podľa jeho názoru ide obhajobu jednej strany. Obsahuje špekulácie, nepresnosti, ktoré môže uviesť a vychádza z dokumentov, ktoré mu boli doručené súdom a z verejne dostupných zdrojov, ktoré sú k dispozícii. Znalec E. O. na pojednávaní konanom dňa 24.4.2017 uviedol, že znalec prof. Tkáč nezohľadnil práva a povinnosti strán vyplývajúce zo zmlúv, skutočne mu chýbajú faktúry, colné dokumenty, jednotné colné deklarácie, medzinárodné prepravné listy, čo je potrebné posudzovať pri výpočte výšky konkrétneho ušlého zisku. Účtovný doklad musí byť zrozumiteľný a nie irelevantný a musí obsahovať obsah, dôvod účtovného dokladu, peňažnú cenu alebo údaj o cene za mennú jednotku a vyjadrenie množstva. Pri podávaní znaleckého posudku vychádzal zo všetkých dokladov, nachádzajúcich sa v spise.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia (§ 409 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 447 Obchodného zákonníka a § 448 ods. 1, 3 Obchodného zákonníka) dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodná, a preto jej vyhovel. Uviedol, že v zmysle čl. 1 bod 1.2 kúpnej zmluvy č. 2001-04-01 uzatvorenej dňa 1.4.2001 sa žalobca a žalovaný dohodli, že tovar bude dodávaný kupujúcemu, t.j. žalobcovi na ďalší odpredaj na území Maďarskej republiky, pričom zmluva sa uzatvárala na dobu určitú 3 rokov odo dňa jej platnosti a účinnosti s opciou na základe prejavenia záujmu kupujúceho na ďalších 5 rokov. Zmluva nadobudla platnosť a účinnosť dňom podpisu štatutárnymi zástupcami zmluvných strán. V zmysle citovaných ustanovení zmluvy, podpísaním zmluvy štatutárnymi zástupcami žalobcu ako aj žalovaného dňom 1.4.2001 predmetná zmluva nadobudla platnosť a účinnosť. Odberateľom kupujúceho - žalobcu - v Maďarskej republike bola spoločnosť ÓAM Ózdi ACÉLMUVEK Kft., D. Q. H., 3600 Ózdi, tak ako bolo dohodnuté v predmetnej zmluve s predpokladaným množstvom odberu 50.000 ton počas platnosti tejto zmluvy. V zmysle čl. VIII. predmetnej zmluvy bola zmluva uzatvorená na 3 roky odo dňa 1.4.2001 s opciou na základe prejavenia záujmu kupujúcim na ďalších 5 rokov. V čl. VIII. bod 8.3. sa žalovaný touto zmluvou zaviazal nedodávať tovar na územie Maďarskej republiky inej osobe než žalobcovi počas doby platnosti tejto zmluvy. V bode 8.5. citovaného článku tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal v prípade nedodania objednaného tovaru žalobcovi do 14 dní odo dňa objednávky uhradiť zmluvnú pokutu a taktiež sa zaviazal v prípade dodania tovaru na územie Maďarskej republiky inej osobe než žalobcovi, zaplatiť zmluvnú pokutu. Medzi účastníkmi konania od platnosti a účinnosti predmetnej kúpnej zmluvy dochádzalo k realizovaniu plnenia z predmetnej zmluvy, t.j. k plneniu obsahu kúpnej zmluvy do januára 2002, kedy žalovaný prestal realizovať plnenie a plniť si záväzky z predmetnej kúpnej zmluvy, ako bolo dohodnuté v jednotlivých ustanoveniach zmluvy, čím porušil ustanovenia zmluvy v bode 8.5. čl. VIII. tejto zmluvy, ktoré boli pre prípad ich porušenia zabezpečené zmluvnou pokutou. Nakoľko žalovaný prestal plniť záväzky vyplývajúce z tejto kúpnej zmluvy nedodaním tovaru, žalobca vyzval osobne, telefonicky a následne aj písomnou formou dňa 8.4.2002 k plneniu záväzkov. Dňa 15.5.2002 žalovaný oznámil žalobcovi listom, že plnenia realizovať nebude, tak ako tieto vyplývajú z uzatvorenej kúpnej zmluvy. Nakoľko žalovaný nesplnil zmluvnú povinnosť tak, ako je vyššie uvedené, pričom toto plnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, nárok žalobcu na zaplatenie dohodnutej zmluvnej pokuty vznikol na základe neplnenia, resp. porušenia zmluvnej povinnosti uvedenej v bode 8.5. čl. VIII. zmluvy dodávať predmet kúpnej zmluvy v súlade s dohodnutými ustanoveniami tejto zmluvy. V nadväznosti na čl. VIII. ustanovenia bodu 8.7. žalobca preto vyúčtoval žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 500.000,00 eur a to faktúrou č. 230601 s lehotou splatnosti 26.6.2003. Ku dňu podania žaloby však predmetná výška zmluvnej pokuty žalobcovi zaplatená nebola. Žalovaný nereagoval ani na návrh žalobcu na mimosúdne vyrovnanie. Žalovaný po odmietnutí realizovania plnenia, aj napriek zmluve uzavretej so žalobcom, začal dodávať predmet tejto zmluvy inému, i keď kúpna zmluva jasne a zrozumiteľne určila pre prípad takéhoto porušenia zmluvy zmluvnú pokutu. Nakoľko zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvného záväzku, konkrétne zabezpečeného zmluvnou pokutou, ktorú žalovaný dobrovoľne nezaplatil, tak sa žalobca domáhal zaplatenia tejto čiastky titulom zmluvnej pokuty spolu s 13 % úrokom z omeškania ročne, a to počnúc od 1.2.2002 až do zaplatenia. Výška úrokov bola stanovená v súlade s ust. § 369 ods. 1 v spojení s § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Súd prvej inštancie poukázal na vyjadrenie právnej zástupkyne žalobcu z 18.11.2004, z ktorého je zrejmé, že presne konkretizovala faktúry i fakturované čiastky, ktoré boli žalovanému fakturované a ním aj uhradené, a tým možno mať za jednoznačne preukázané, že k plneniu došlo na základe kúpnej zmluvy č. 2001-04-01. Žalovaný v zmysle uvedených faktúr, plnil, v danom období nepopieral záväzok z predmetnej kúpnej zmluvy, od tejto zmluvy neodstúpil no napriek tomu sa vyjadril, že predmetný dlh

neviduje vo svojej účtovnej evidencii a že nemá vedomosť o záväzkovom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Uvedené tvrdenie žalovaný však ničím nepodložil. V rámci dokazovania pred súdom však bolo preukázané (výpoveďou E. F. a E. B., predloženými účtovnými dokladmi a pod.), že došlo k plneniu jej ustanovení realizovaním dodávok predmetu tejto kúpnej zmluvy medzi zmluvnými stranami. Žalovaný v odpore podanom proti platobnému rozkazu poprel existenciu takejto zmluvy ako aj existenciu záväzku z nej vyplývajúceho, následne predložil do spisu fotokópie dokladov, ktoré nazval „zmluvami“ t.j., ktoré boli pracovnými verziami zmlúv, ktoré predchádzali uzatvorenej kúpnej zmluve č. 2001-04-01 (čo možno vyvodiť z poznámok uvedených na okraji listín). Z uvedených pracovných verzií zmlúv predložených žalovaným súd vyvodil záver, že v kúpnej zmluve, ktorú predložil žalobca ako prílohu žaloby (č.l. 21-23) sú zohľadnené niektoré poznámky uvedené na kúpnych zmluvách založených v spise na č.l. 215-217 a 505-507 a je v nej uvedená iná zmluvná pokuta, a to vo výške 500.000,00 eur, takže možno predpokladať, že uvedená kúpna zmluva bola konateľmi účastníkov konania podpísaná neskôr, i keď na všetkých zmluvách je uvedený rovnaký dátum ich vyhotovenia. Na pojednávaní dňa 26.5.2005 z výpovede svedka E. C. F. súd zistil, že od roku 1992 bol spolujateľom firmy Kalcit a asi v roku 1996 alebo 1997 bola táto firma predaná švajčiarskemu koncernu OMIA, v ktorej firme i naďalej zostal vo funkcii konateľa až do roku 2002, kedy odišiel do starobného dôchodku. Ako konateľ mal právomoc konať v mene tejto firmy a podpisovať i prípadné kúpne zmluvy, spoločne s ďalším konateľom Ewaldom Knappom. Uviedol, že sám podpisoval predmetnú kúpno-predajnú zmluvu a mal vedomosť o tomto obchodno-právnom vzťahu. Taktiež si všimol, že dochádza k určitému narušeniu obchodných vzťahov a že pri odchode do dôchodku ostali i neuhradené pohľadávky zo strany žalovaného v prospech žalobcu. Na túto skutočnosť výslovne upozornil i ďalšieho konateľa p. B. niekoľkokrát ústne a nakoniec sám pristúpil k tomu, že písomne žalobcovi oznámil, že v predmetnom vzťahu došlo k zmene pri rešpektovaní obchodných záväzkov zo strany žalovaného. So žalobcom obchodné vzťahy trvali už i v predchádzajúcom období, a to bez akýchkoľvek problémov. V prípade nedostatku finančných prostriedkov dochádzalo aj k vzájomným zápočtom. Potvrdil, že podpis na kúpnej zmluve č. 2001-04-01 zo dňa 1.4.2001 je jeho podpisom a druhý podpis je podpisom p. B.. Zmluva bola uzatvorená písomne, bola potvrdená podpismi 2 konateľov. Pri podpisovaní boli prítomní E. J. a tiež zástupca firmy HZ Košice p. D. ako audítor, s ktorým bola konzultovaná i otázka meny. On osobne navrhol, aby táto bola uvedená v eurách, čo bolo napokon aj akceptované. Zmluva bola podpísaná tým dňom, ako je uvedené na str. 3 tejto zmluvy. Na základe tejto zmluvy bolo dodávané vápno do Ózdu v Maďarskej republike, okrem toho však mali uzavreté aj iné zmluvy, a to cez firmu OMIA v Solnoku, avšak tento vzťah bol ošetrený inou obchodno-právnu zmluvou. Okrem týchto zmlúv existovali aj iné dohody pre iných podnikateľov v Miskolci a pod., pričom sa jednalo o krátkodobé zmluvy a dohody. Neexistovala žiadna exkluzívna zmluva, ktorá by riešila dodávateľský vzťah do Maďarska komplexne, každá dodávka bola riešená separátne. Tovar do Maďarska dodávaný cez autodopravu firmou Jánošík - Gemer, kde sa dodávalo „gro“, sporadicky v prípade nejakej poruchy, alebo problémov sa zabezpečila iná dodávka od iných drobných autodopravcov. K písomnému odovzdaniu záväzkov a pohľadávok, ako aj iných písomností z firmy Kalcit, resp. OMIA na firmu Carmeuse nikdy nedošlo. Nikto si ani nežiadal, aby bolo písomne podchytené, čo vlastne preberajúca firma preberá, ktorý postup on osobne pokladal za neobvyklý. Vysvetľoval to tým, že konateľom spoločnosti i naďalej zostáva p. A. B., a preto materiály, ktoré vypracoval po svojom odchode, odovzdal p. B., ktorému vysvetlil, kde sa čo nachádza a niekoľkokrát p. B. upozorňoval na to, že správanie sa nového majiteľa je doslova arogantné vo vzťahu k predchádzajúcim zmluvám a dohodám. Aj v čase, keď sa žalobca domáhal plnenia zo zmluvy, osobne sprostredkoval stretnutie žalobcu a žalovaného v Košiciach - Šaci, kde sa snažil o mimosúdne riešenie sporu, avšak bezúspešne.

Podľa názoru súdu, o predmetnej kúpnej zmluve mali a majú vedomosť i konatelia právneho nástupcu žalovaného, pretože v období, keď došlo k ustanoveniu nových konateľov do spoločnosti, konateľ žalovaného Ing. Voskár riešil so spoločníkmi žalobcu E. J. a E. B. plnenie z predmetnej kúpnej zmluvy a nakoľko E. H. sa odvolával na to, že nemá vedomosť o uvedenej zmluve, táto mu bola v rámci tohto jednanja v jeho kancelárii daná k dispozícii a taktiež žalobca i poštou predmetnú kúpnu zmluvu žalovanému zaslal. Záväzky vzniknuté pred ustanovením nových konateľov do spoločnosti zostávajú teda zachované, bez ohľadu na to, či došlo v rámci interných zmien v spoločnosti k zmenám konateľov alebo nie a uvedené nemá vplyv na to, aby sa záväzky z predchádzajúcich rokov neplnili, resp. vzniknuté právne vzťahy sa neukončili v súlade s ustanovením zmluvy. V rámci dokazovania nebolo žalovaným preukázané, že žalovaný mal pochybnosti o porušení niektorých ustanovení kúpnej zmluvy, ktoré uvádzal v rámci súdneho konania - námietky z prípadného porušovania predmetnej zmluvy uplatniť /

napr. forma objednávok, miesto dodania, dohodnutá mena zmluvnej pokuty a pod./.. Obsah predmetnej kúpnej zmluvy je vecou dohody oboch zmluvných strán, preto argument žalovaného, že táto nebola vyhotovená v čase uzavretia zmluvy, lebo zmluvná pokuta bola dohodnutá v eur je bez opory v zákone.

Ďalej súd poukázal na skutočnosť, že výpoveď svedka p. B. bola spochybnená, a to najmä tvrdenie, že nemá vedomosť o predmetnej zmluve, bola vyvrátená súdnym znalcom, ktorý pravosť jeho podpisu na predmetnej zmluve jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností potvrdil a taktiež tvrdenie o dobe trvania výkonu činnosti - údajne 1 rok, pričom v skutočnosti bolo preukázané, že uvedený svedok vykonával činnosť od 26.2.2001 do 20.10.2003. Podľa vyjadrení p. A. B. (č.l. 191-193), podpisoval tisíce zmlúv (aj napriek tomu, že neovládal slovenský jazyk) a každá zmluva bola ním parafovaná a na každej strane a v rámci predložených listín v maďarskom jazyku nie je zrejmé, že sa tak udialo.

Podľa súdu nie je zrejmé, prečo žalovaný, resp. jeho predchodca reagoval na listiny a písomné žiadosti žalobcu zo dňa 8.4.2002 (č.l. 24 a 25) tak, že odmietol plnenie zmluvy ako aj prečo na list zo dňa 26.1.2004 (č.l. 141-144) nereagoval vôbec, keď podaním zo dňa 5.1.2005 žalovaný predložil súdu Zmluvu o zlúčení právneho predchodcu žalovaného - Kalcit spol. s r.o. so sídlom v Slavci a terajšieho žalovaného Carmeuse Slovakia s.r.o. so sídlom Vstupný areál U.S. Steel Košice z 20.6.2003, kde v zmysle čl. VIII. na nástupnícku spoločnosť Carmeuse Slovakia s.r.o. so sídlom Vstupný areál U.S. Steel Košice prechádza zápisom do obchodného registra celé obchodné imanie (obchodný majetok a záväzky, vrátane práv a povinností, a to aj tých, ktoré sú ku dňu podpisu tejto zmluvy neznáme) zanikajúcej spoločnosti. Na nástupnícku spoločnosť taktiež prechádzajú práva a povinnosti z pracovno-právnych vzťahov so zamestnancami zanikajúcej spoločnosti. Teda spoločnosť žalovaného sa stala právnym nástupcom spoločnosti Kalcit spol. s r.o. dňom 21.10.2003.

Uznesením NS SR sp.zn. 5Obdo/37/2009 súd konštatoval, že v konaní pred odvolacím súdom došlo aj k vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p., a to že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a to v súlade s tým, že žalovaný opätovne predložil tak ako aj prvostupňovému súdu, tak ako aj odvolaciemu súdu, kópiu Kúpnej zmluvy zo dňa 1.4.2001 (č.l. 576-586 medzi ÓAM ÓZDI ACÉLMÚVEK Kft. a spoločnosťou Kalcit s.r.o. a vyhlásenie p. L. I.). Predmetná listina (kúpna zmluva) tak v maďarskom jazyku ako aj v slovenskom preklade je zmluvou medzi inými účastníkmi, ako stranami sporu. Bola predložená len v kópii a je za spoločnosť Kalcit s.r.o. podpísaná jednou osobou (čo je v rozpore s výpisom z OR, kde sa podpisujú vždy dvaja štatutári, resp. štatutár a prokurista) a táto osoba je neznáma tak neuvedením mena v texte listiny ako aj podpise. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na odlišné „Daňové číslo 11065182-2-05“ kupujúceho a pečiatok na každej strane listiny, kde je uvedené č. 110655182-2-44, v texte prekladu v čl. VII, bod 1/ (č.l. 584) je uvedený text „Kupujúci a dodávateľ“, ktoré je zrejmom nesprávnosťou ako v texte originálnej kúpnej zmluvy č. 2001-04-01, a teda napriek označeniu zmluvných strán ako „predávajúci a kupujúci“ sa aj tu objavuje v texte „dodávateľ“, zmluva neobsahuje dátum jej vyhotovenia.

S poukazom na nález ÚS SR sp.zn. 4Cdo/13/2009 súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný, ktorý predmetnú zmluvu v odvolacom konaní predložil na podporu svojich tvrdení, v rámci následného dokazovania pred prvostupňovým súdom, vzhľadom na uvedené a taktiež opakovane žalobcom namietané právne a faktické nezrovnalosti predloženej fotokópie, neunesol dôkazné bremeno ohľadne pravosti tejto listiny a nepreukázal jej pravosť a taktiež platnosť, uvedený originál listiny nepredložil na možné preskúmanie (poukázal iba na spôsobilosť listiny byť dôkazným prostriedkom, bez ohľadu na to, či ide o originál alebo fotokópiu), pričom neodstránil nedostatky namietané žalobcom, a to aj napriek citovanému nariadeniu odvolacieho súdu a pochybnostiam uvedených v uznesení NS SR.

Ku skutočnosti „predkladania“ listín, ktoré nemá žalovaný podchytené v rôznych auditoch, vykonaných renomovanými spoločnosťami a ktoré boli aj odvolacím súdom akceptované z dôvodu, že „Uvedené dôkazy odvolací súd považoval za prípustné, keďže žalovanému pri zlučovaní spoločnosti, neboli predložené doklady o uvedenom obchodnom vzťahu jeho právnym predchodcom, spoločnosťou Kalcit s.r.o.“ súd prvej inštancie uviedol, že v rámci súdneho konania žalovaný uvedenú skutočnosť

nepreukázal a sú v rozpore s výpoveďou Ing. Jaroslava Wesselenyiho, štatutárneho zástupcu spoločnosti Kalcit s.r.o. - svedka, ktorý pred súdom dňa 26.5.2005 uviedol, že k písomnému odovzdaniu záväzkov a pohľadávok, ako aj iných písomností z firmy Kalcit, resp. OMIA na firmu Carmeuse nikdy nedošlo. Nikto si ani nežiadal, aby bolo písomne podchytené, čo vlastne preberajúca firma preberá, ktorý postup on osobne pokladal za neobvyklý.

K písomnému vyhláseniu p. L. I., zamestnanca zaradeného vo funkcii zásobovača žalovaného, ktorý sa vyjadril k plneniu k predmetnej žalobcom predloženej kúpnej zmluvy (ktoré bolo predložené v rámci odvolacieho konania žalovaným) súd prvej inštancie uviedol, že nebolo v rámci následného dokazovania a výsluchu tejto osoby súdom v Maďarskej republike preukázané, že vie poskytnúť jednoznačné tvrdenia a svedeckú výpoveď.

V ďalšom súd prvej inštancie konštatoval, že opcia zmluvy je medzi dvoma účastníkmi obchodu, na základe ktorej jedna získava nad druhou právo, ale nie povinnosť, predať alebo kúpiť od nej určité množstvo finančného aktíva za určenú cenu v určitom budúcom časovom období. Vzhľadom k tomu, že kupec opcie má len právo využiť opciu a nie povinnosť využiť ju, využíva toto svoje právo len v prípade, kedy mu to vyhovuje. Naopak predávajúci je povinný splniť zmluvu, ak kupujúci toto svoje právo využije, či mu to vyhovuje alebo nie. Zo znaleckého posudku M. N. D. L. okrem iného vyplýva, že dohodnutá kúpna cena kusového vápna vo výške 87,00 DEM/t je nižšia ako obvyklá cena udávaná Českou geologickou službou - Geofond. Vzhľadom na tieto vyššie ceny v roku 2004, teda v období, keď kupujúci mal možnosť uplatniť alebo neuplatniť opciu, by bolo jej neuplatnenie zo strany kupujúceho ekonomicky neefektívne a iracionálne. Žalobca v konaní ani netvrdil, že by voči žalovanému uplatnil právo na opciu. Okrem toho podľa uzavretej kúpnej zmluvy bola určená platnosť zmluvy na tri roky, pričom žalovaný žalobcovi tovar dodával len do konca januára 2002.

V tejto súvislosti súd prvej inštancie vyjadril súhlas so záverom znaleckého posudku Ing. Jozefa Škultétyho v tom, že on nepovažuje za platne uplatnený opčný kontrakt, pretože nebol stanovený čas dokedy má kupujúci svoje právo uplatniť. Nebola určená cena opcie, tzv. opčná prémie, ktorú platí kupujúci. Avšak nesúhlasí s jeho názorom, že reálny objem dodávok predstavoval len 9,83 % objemu tovaru zakontrahovaného na tri roky v kúpnej zmluve. Totiž nie je možné vychádzať z reálne dodaného množstva tovaru, ale z množstva tovaru dohodnutého v kúpnej zmluve, t.j. 50.000 t a v hodnote 3.600.000,00 DEM, t.j. v prepočte 1.840.650,00 eur. Vzhľadom na celkový predpokladaný objem kontraktu, percentuálny podiel zmluvnej pokuty je vo výške 27,1 % vychádzajúc z toho, že kúpna zmluva bola uzavretá na určitú dobu 3 rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle ust. § 301 Obchodného zákonníka ide o právo znížiť neprimerane vysokú zmluvnú pokutu s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Zmluvná pokuta plní okrem zabezpečovacej funkcie aj funkciu preventívnej náhrady škody a nemá byť preto prostriedkom na dosiahnutie neprimeraného zisku, ale aj ako nástroj zabezpečujúci riadne plnenie zmluvných povinností druhým účastníkom zmluvy. Neprimeranosť zmluvnej pokuty alebo jej rozpor so zásadami poctivého obchodného styku, či dokonca s dobrými mravmi nemožno odvodiť iba zo skutočnosti, že zmluvná pokuta je zabezpečená len plnením zmluvnej povinnosti jednou stranou zmluvy, resp. aj keď právo na zmluvnú pokutu vzniká bez ohľadu na vznik škody. Priznanie zmluvnej pokuty mnohonásobne prevyšujúcej právo, ktoré zabezpečuje, by viedlo k celkom neodôvodnenému majetkovému prospachu oprávneného a znamenalo by neúmerne prísnu a bezdôvodnú sankciu, ktorá nie je nevyhnutná pre naplnenie zabezpečovacej funkcie zmluvnej pokuty.

Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluvnými stranami dohodnutá zmluvná pokuta nie je neprimerane vysoká vzhľadom na výšku hodnoty dohodnutého obchodu, pričom vychádzal z dohodnutého objemu a nie zo skutočného realizovania dodávky zo strany žalovaného. Má za to, že dohodnutá zmluvná pokuta je primeraná aj vzhľadom na tú skutočnosť, že podľa uzavretej kúpnej zmluvy, žalovaný svoju povinnosť dodávať vápno žalobcovi porušil, keď nedodával vápno počas obdobia troch rokov, ale ani rok.

O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“).

Proti rozsudku súdu prvej inštancie (proti výroku I., III. a IV.) podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovanému v rozsahu 100% alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 2 písm. f/ CSP -správne má znieť § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (pozn. odvolacieho súdu)) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 2 písm. h/ CSP - správne má znieť § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (pozn. odvolacieho súdu)).

Zdôraznil, že Okresný súd Rožňava opätovne nerešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu v danej veci, nevysporiadal sa s otázkami, ktoré mu odvolací súd uložil riešiť, nevysporiadal sa ani s novými skutkovými okolnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci (napr. vyjadrenie p. Zsuzsanna Ihászne Varga) a svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil.

V odvolaní poukázal na právny názor Krajského súdu v Košiciach vyslovený v rozsudku sp.zn. 3Cob/146/2008 zo 6.8.2009, uznesení sp.zn. 3Cob/90/2013 z 15.10.2013 a sp.zn. 3Cob/70/2014 z 30.7.2015.

Má za to, že záver súdu prvej inštancie, že zmluva, na základe ktorej sa žalobca domáhal svojho nároku je platným právnym úkonom (bod 87 odôvodnenie napadnutého rozsudku) je v úplnom rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu, kde odvolací súd na základe týchto istých dôkazov dospel k záväznému právnemu záveru, že uvedená zmluva nebola platne uzavretá. Napriek tomu súd prvej inštancie tento záver nerešpektoval a bez akéhokoľvek odôvodnenia, prečo sa odchýlil od záväzného právneho názoru na základe tých istých dôkazov, opätovne dospel k záveru, ktorý je v úplnom rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu. Teda súd prvej inštancie svojvoľne bez zmeny skutkového základu a bez akéhokoľvek právneho odôvodnenia opakovane ignoroval záväzný právny názor odvolacieho súdu.

S poukazom na nález Ústavného súdu sp.zn. II. ÚS 1688/10 z 9.10.2012 a uznesenie NS SR sp.zn. 6Cdo/227/2011, z ktorých je zrejmé, kedy a na základe akých okolností je súd nižšieho stupňa oprávnený sa odchýliť od záväzného právneho názoru súdu vyššieho stupňa, má odvolateľ za to, že jediným takýmto dôvodom je natoľko podstatná zmena skutkového základu, že by tým bola vylúčená aplikácia právneho názoru vyššieho súdu, ktorá by zapríčinila vlastnú neaplikovateľnosť skôr vysloveného právneho názoru. Avšak podľa žalovaného k žiadnej takejto zmene skutkového základu v danom prípade nedošlo, práve naopak, ďalšími dôkazmi sa potvrdila správnosť právneho názoru odvolacieho súdu, keď z jeho rozhodnutí vyplýva, že zmluva, o ktorú opiera svoj nárok žalobca simulovaným právnym úkonom, keďže sa podľa nej nikdy neplnilo, je neplatná.

Podľa žalovaného sa súd prvej inštancie opakovane dopúšťa tej istej chyby, čo už mu bola v konaní predtým vytknutá a nielenže nerešpektuje záväzný právny názor, ale ani žiadnym spôsobom nevysvetľuje, prečo sa od neho odchýlil. V tejto súvislosti opätovne poukázal a citoval zo všetkých rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach v predmetnej veci a uviedol, že v zmysle ustálenej judikatúry platí, že krajský súd je viazaný svojim právnym názorom a nie je možné ho zmeniť bez zmeny skutkového základu, tak o to viac to platí pre súd prvej inštancie. Žalobca nepredložil a súd nevykonal žiadne iné alebo nové dôkazy, ktoré by zmenili skutkový základ, z ktorého vychádzal pri posúdení zmluvy

predloženej žalobcom Krajský súd v Košiciach. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku opätovne iba opísal a poukázal na tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe, obsah výpovede svedkov: E. C. F., E. I. J., E. G. H., E. K. D. a E. H. D., pričom všetky tieto dôkazy mal k dispozícii aj odvolací súd pri posúdení veci a vyhodnotil, že zmluva, na základe ktorej zakladá svoj nárok žalobca je neplatným právnym úkonom.

Pre rekapituláciu žalovaný poukázal na nové dôkazy (napr. výpoveď L. I., vyhlásenie p. R. E. H. z 21.1.2014), ktoré boli v konaní vykonané a predložené po rozhodnutiach Krajského súdu v Košiciach a ktoré krajský súd nemal k dispozícii, no aj napriek tomu dospel k právnemu názoru o neplatnosti zmluvy, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok. Toto je doplnený skutkový základ resp. jeho zmena oproti predošlým rozhodnutiam odvolacieho súdu. Ide o jediné nové dôkazy, ktoré mal k dispozícii súd prvej inštancie. Všetky ostatné dôkazy predložené boli aj odvolaciemu súdu. Nový skutkový základ teda len potvrdzuje správnosť záverov odvolacieho súdu o tom, že zmluva, ktorú predložil žalobca, nie je platným právnym úkonom. Napriek tomu, že boli predložené len tieto nové dôkazy, žalobca žiaden dôkaz nepredložil a nedošlo k žiadnej nie to ešte podstatnej zmene skutkového základu. Preto podľa názoru odvolateľa súd prvej inštancie hrubo porušil svoju povinnosť viazanosti záväzným právnym názorom a bez riadneho zdôvodnenia a splnenia podmienok sa odchyľil od záväzného právneho názoru súdu vyššieho stupňa, ohľadom neplatnosti zmluvy predloženej žalobcom a od právneho názoru, že na základe žalobcom predloženej zmluvy sa neplnilo a ide teda o úplne svojvoľné rozhodnutie, kde nielenže nebol dôvod na odchylenie sa od právneho názoru odvolacieho súdu, ale nebolo ani len odôvodnené prečo došlo k odchyleniu sa od záväzného právneho názoru súdu.

Taktiež sa súd prvej inštancie v odôvodnení riadne nevysporiadal so skutočnosťou, že v priebehu konania bolo predložených viacero podpísaných zmlúv medzi žalobcom a Kalcit spol. s r.o., ktoré upravujú zmluvný vzťah a zmluvnú pokutu úplne rozdielne ako predmetná zmluva. V tejto súvislosti sa obmedzil iba na špekuláciu, dojem, ničím nepodložené tvrdenie, že podpísané zmluvy predložené žalovaným sú pracovnými verziami, avšak tento záver nijako nevysvetlil. Absolútnou špekuláciou nemajúcou oporu ani v dokazovaní, ani v právnej úprave je potom pokračovanie vety „možno predpokladať, že uvedená kúpna zmluva bola konateľmi účastníkov konania podpísaná neskôr, i keď na všetkých zmluvách je uvedený rovnaký dátum ich vyhotovenia“. Podľa žalovaného, súd má posúdiť objektívne skutočnosti, nemôže špekulovať, že jedna zmluva bola podpísaná skôr, druhá neskôr, keď to nevyplýva z vykonaného dokazovania. Všetky zmluvy boli podpísané medzi rovnakými účastníkmi v rovnaký deň. Je preto úplne nelogické, neverifikovateľné, arbitrárne tvrdenie súdu, keď je na všetkých zmluvách uvedený rovnaký dátum vyhotovenia, ale súd uvedie, že možno predpokladať, že jedna zmluva bola uzavretá neskôr, a preto je platná. Žalovanému nie je zrejmé, ako súd dospel k záveru, že práve táto zmluva mala byť uzavretá neskôr a kedy neskôr. Podľa žalovaného už len samotná táto skutočnosť existencie viacerých podpísaných zmlúv zakladá neplatnosť zmluvy predloženej žalobcom, z ktorej vyvodzuje svoj nárok. Nie je zrejmé, ktorá verzia predmetnej zmluvy má byť platná a účinná a na základe ktorej verzie malo žalobcovi vzniknúť právo na zaplatenie zmluvnej pokuty. Uvedené nie je možné vyvodiť žiadnym výkladom, a preto v dôsledku existencie viacerých zmlúv, ktoré upravujú nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty rozdielne, nie je možné určiť, ktorá verzia zmluvy sa má vzťahovať na daný právny vzťah. Neobstojí žalobcom viackrát prezentovaný názor, že ide o pracovné verzie zmlúv, keďže pracovné verzie zmlúv sa nikdy nepodpisujú a ani názor, že nie je možné na ostatné verzie zmlúv prihliadať, keďže je povinnosťou súdu zaoberať sa všetkými predloženými dôkazmi a prípustné je aj predloženie kópií v zmysle v konaní predložených judikátov NS SR (napr. sp.zn. 4MCdo/9/2005).

Okrem odchylenia sa od záväzného právneho názoru súdu vyššieho stupňa neobstojí z viacerých dôvodov ani názor súdu prvej inštancie, že dodávky odberateľovi boli realizované na základe zmluvy predloženej žalobcom a že na základe uvedenej zmluvy sa v skutočnosti plnilo. V priebehu konania bolo dostatočne dôkazmi preukázané, že dodávky tovaru neboli plnené v zmysle podmienok uvedených v zmluve. Skutočný rozsah dodávok nezodpovedal rozsahu dodávok uvedenom v predmetnej zmluve, čo vyplýva z faktúr predložených žalobcom (kde podľa prehľadu dodávok vápna vyplýva, že bolo dodaných v roku 2001 odberateľovi 441 ton a nie 16 660 t ako bolo dohodnuté v predmetnej zmluve), množstvo dodaného tovaru za 6 mesiacov roka 2001 nezodpovedalo ani množstvu dohodnutému predmetnou zmluvou za obdobie 1 mesiaca. Tovar nikdy nebol dodávaný kupujúcemu ako je uvedené v čl. I bod 1.3., ale bol dodávaný priamo odberateľovi do závodu ÓAM v Ózde, čo potvrdil samotný kupujúci ÓAM ÓZDI

ACÉLMÚVEK a vyplýva to aj zo zmluvy medzi Kalcit s.r.o. a ÓAM ÓZDI ACÉLMÚVEK. Tovar nebol dodávaný podľa parity DAF Slovensko/Maďarská hranica podľa dohovoru INCOTERMS 2000 tak ako to stanovuje bod 3.1. kúpnej zmluvy č. 2001-04-01, ale priamo odberateľovi v Maďarskej republike. Ak by bol dodávaný tovar na hranicu, žalobca by musel preukázať, že zabezpečoval dopravu od hranice do závodu ÓAM ÓZDI, čo preukázané nebolo. Žalobca nikdy neoznamoval žalovanému presné dispozície dodania tovaru v písomnej forme, najneskôr 5 dní pred odoslaním tovaru, tak ako to ustanovuje bod 3.2. predmetnej zmluvy. Dokonca nedochádzalo k oznámeniu odoslania tovaru žalovaným faxovou správou v deň odoslania tovaru podľa bodu 3.3. zmluvy, ako ani k odovzdaniu colnej deklarácie JCD, ako to ustanovuje bod 4.6. predmetnej zmluvy. Zodpovední zástupcovia spoločnosti ÓAM ÓZDI ACÉLMÚVEK Kft potvrdili existenciu obchodného vzťahu s právnym predchodcom žalovaného - Kalcit s.r.o. Navyše jeden z konateľov právneho predchodcu žalovaného p. B. potvrdil, že v zmysle uvedenej zmluvy sa nikdy neplnilo. Zo samotnej telefaxovej správy odberateľa, ktorá bola predložená v konaní žalobcom, a zo všetkých skutočností uvedených v telefaxovej správe vyplýva, že odberateľ žiadal predĺženie zmluvy medzi odberateľom a Kalcit s.r.o. a zakotvenie väčšieho množstva dodaného tovaru pre rok 2002 (v porovnaní s rokom 2001), a teda vzťah bol realizovaný práve na základe zmluvy medzi odberateľom a spoločnosťou Kalcit s.r.o. Teda dôkaz predložený žalobcom - telefaxová správa potvrdzuje práve existenciu priameho obchodu medzi spoločnosťami Kalcit a ÓAM ÓZDI ACÉLMÚVEK Kft. Samotný odberateľ potvrdil vo svojom vyhlásení z 8.11.2016, že v danom čase bola celková spotreba vápna okolo 11 000 ton ročne, čiže je zrejmé, že maďarský odberateľ ani nemohol množstvo stanovené v zmluve, o ktorú sa žalobca opiera, odobrať a spotrebovať. Vzhľadom na vyššie uvedené je jednoznačné, že právny názor súdu prvej inštancie o plnení zmluvného vzťahu podľa zmluvy predloženej žalobcom neobstojí a navyše nie je ani riadne odôvodnený.

Žalovaný v odvolaní poukázal aj na samotnú výpoveď štatutára žalobcu z 30.1.2014, z ktorej je zrejmé, že konateľ žalobcu nepozná zodpovedných zástupcov zo spoločnosti ÓAM, teda nepozná p. R. E. H. a ani p. I., ktorí v danej veci - nákupe vápna konali a dokonca komunikovali.

Poukázal na skutočnosť, že neexistuje žiaden priamy súvis medzi vystavenými faktúrami, realizovanými dodávkami a predmetnou zmluvou. Teda zo žiadnej skutočnosti nevyplýva, že faktúry boli vystavené na základe predmetnej zmluvy (predmet dodávok je na faktúrach definovaný inak ako v predmetnej zmluve, kúpna cena za dodaný tovar je stanovená v inej mene (SKK) ako to vyplýva z predmetnej zmluvy (DEM), množstvo vyfakturovaného tovaru nezodpovedá dohodnutému množstvu v kúpnej zmluve). Z uvedeného vyplýva, že vzťah k maďarskému odberateľovi sa vykonával na základe priamej zmluvy medzi žalovaným a spoločnosťou ÓAM, pričom sedí množstvo dodaného tovaru a zároveň sedí aj to, že žalobca fungoval v danom vzťahu len ako platobné (inkasné miesto) tak ako je to uvedené v zmluve medzi žalovaným a spol. ÓAM, na základe ktorej sa plnilo. Ani samotné faktúry predložené žalobcom teda nepreukazujú realizáciu obchodu podľa zmluvy predloženej žalobcom, preto je vždy potrebné skúmať reálny priebeh dodávok. Obdobných prípadov je v praxi viac a či už súdy, polícia či daňové úrady pri skúmaní fiktívnosti obchodu sa nikdy neuspokoja s predložením len kúpnej zmluvy a faktúr, skúmajú iné okolnosti, ktoré majú inú výpovednú silu o priebehu obchodu, skúma sa reálny priebeh obchodu. Rovnako ako zmluva aj faktúry sú len simulovaným a neplatným právnym úkonom, ktorým sa zastieral skutočný obchod medzi žalovaným a spoločnosťou ÓAM, kde spoločnosť METALFIN len vyberala platby od maďarského odberateľa v prospech žalovaného, ale žalobca priamo vo vzťahu s odberateľom nebol. Zo spisu jednoznačne vyplýva a medzi stranami je nesporné - objem dodaného tovaru za rok 2001 je 417 ton; objem dodaného tovaru za mesiac október 2001 až apríl 2002 je 0 t; pasivita žalobcu od októbra 2001 do apríla 2002, žiadna objednávka, žiadny list, urgencia, žiadna komunikácia, ani jedna z objednávok nebola urobená v zmysle kúpnej zmluvy predloženej žalobcom; dôkaz predložený žalobcom na výzvu Krajského súdu v Košiciach ako objednávka tovaru - telefax adresovaný spol. METALFIN s.r.o. „pán I. z ÓAM žiada preveriť možnosť predĺženia aktuálnej zmluvy do 31.1.2002 a uviedol, že v zmluve na rok 2001 je uvedené množstvo 500t a prípadne bude potrebovať väčšie množstvo cca 700-800t.“

Žalovaný opätovne uviedol, že nepopiera vzťah so žalobcom ani že žalobca inkasoval niektoré pohľadávky žalovaného. Bolo tak na základe aj viacerých iných zmlúv - zmlúv o postúpení pohľadávok uzavretých medzi oboma spoločnosťami, na základe ktorých žalovaný postúpil žalobcovi pohľadávky voči spoločnosti Novácke chemické závody a.s. a ako odplata mu boli postúpené pohľadávky voči

ŽSR. Z tohto vzťahu žalobca žalovanému neuhradil sumu 131.041,87 eur s prísl., čo je potvrdené aj právoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 33Cb/152/2005. Z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplýva, že žalobca však nebol nikdy dodávateľom tovaru maďarskému odberateľovi, ale tovar dodával žalovaný priamo maďarskému odberateľovi na základe priamej zmluvy medzi ÓAM a právnym predchodcom žalovaného, kde žalobca pôsobil len ako platobné miesto.

Poukazujúc na konštatovanie súdu prvej inštancie (bod 90 rozsudku), že došlo k realizovaniu obchodu podľa zmluvy predloženej žalobcom, čo bolo preukázané „výpoveďami E. F. a E. B. a predloženými účtovnými podkladmi a pod.“, odvolateľovi opäť nie je zrejmé, čo znamená spojenie „a pod.“, pričom má za to, že súd mal vymenovať, ktorými ďalšími konkrétnymi dôkazmi považuje plnenie za preukázané, keďže v danom prípade ide o dôkazy, ktoré mal krajský súd v dispozícii a na základe toho zaujal záväzný právny názor. V tejto súvislosti žalovaný citoval aj str. 12 zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15.10.2013 sp.zn. 3Cob/90/2013 a zdôraznil, že žiaden nový dôkaz, ktorý by odôvodňoval zmenu právneho názoru resp. odchýlenia sa od záväzného právneho názoru odvolacieho súdu predložený nebol a rovnako súd prvej inštancie ani len nevysvetlil, prečo sa v tejto otázke odchýlil od záväzného právneho názoru odvolacieho súdu. Takisto sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal s argumentáciou žalovaného o neplatnosti zmluvy predloženej žalobcom z dôvodu počiatočnej nemožnosti plnenia. V zmysle znaleckého posudku č. 10/2016 znalca Ing. Jozefa Škultétyho, PhD., zo strany žalovaného ani nebolo možné dodať tovar v rozsahu 16600 ton žalobcovi z dôvodu nedostatku výrobných kapacít, ktoré nebolo možné navýšiť. Výrobné kapacity a zmluvné vzťahy, resp. naplnenie výrobných kapacít za obdobie do roku 2003 vychádzajú z auditom potvrdených údajov, najmä technických parametrov zariadení, výrobné kapacity sú objektívne dané, zisiteľné, matematicky prepočítateľné. Výrobné kapacity čo sa týka výpalu vápna sú rovnaké aj v súčasnosti, nemožno ich spochybníť (sú obsiahnuté napr. aj v dokumentoch o Integrovannej prevencii a kontroly znečisťovania, zasielanej a kontrolovanej inšpekciou ŽP). Je teda potrebné vychádzať z údajov o vypálenom vápne, kde kapacita je limitovaná kapacitou pecí = maximálnym množstvom vápna, ktoré je spoločnosť schopná vypáliť a ktoré sa následne predáva ako kusové, mleté, hydrát, v súčasnosti aj ďalšie produkty - výrobnú kapacitu pecí vyrábajúcich 24 hod. denne nie je možné zvýšiť - iba výstavbou nových pecí, čo by však znamenalo dodatočné náklady v nákladoch miliónov euro a v čase niekoľkých rokov, čiže je nereálne, aby žalovaný vedel zvýšiť kapacitu svojich výrobných možností. Danú kapacitu teda nebolo možné vyrobiť, ale zo strany zákazníka ani odobrať. Z predloženého vyjadrenia spoločnosti ÓAM (s ktorým sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, ani neuviedol, prečo tento dôkaz nebral do úvahy pri posúdení veci), kde potvrdzuje platnosť zmluvy medzi žalovaným a ÓAM je zrejmé, že ich celková potreba a spotreba vápna v danom období bola 11.000 ton ročne od všetkých ich odberateľov. Teda kapacitu 16660 ton ročne ani nikdy nepotrebovali ani keby mal byť žalobca alebo žalovaný výhradným dodávateľom. Je teda zrejmé, že obchod tak ako bol popísaný v zmluve predloženej žalobcom sa neuskutočnil a objektívne ani uskutočniť nemohol. To zakladá aj ďalší dôvod neplatnosti zmluvy predloženej žalobcom pre počiatočnú nemožnosť plnenia, keďže nielenže od počiatku žalovaný nemohol dodať dané množstvo tovaru, ale ani odberateľ uvedený v zmluve dané množstvo tovaru odobrať nemohol a nevedel. V zmysle judikatúry o počiatočnú právnu nemožnosť plnenia dlžníka ide v prípade, kde predmet plnenia je neuskutočniteľný v dôsledku určitej právnej alebo faktickej prekážky, ktorá existuje v dobe uskutočnenia právneho úkonu. Touto prekážkou je práve nemožnosť dodať tovar ale aj nemožnosť odobrať tovar zo strany odberateľa. Podľa žalovaného reálne bolo dodaných okolo 400 ton, pričom posledná dodávka bola v septembri 2001.

Z vykonaného dokazovania a z dôvodov uvedených v rozhodnutiach odvolacieho súdu je evidentné, že dodávky vápna neboli realizované prostredníctvom kúpnej zmluvy predloženej žalobcom. Žiaden nový dôkaz na podporu týchto tvrdení predložený nebol a súd prvej inštancie ani žiadne takéto dôvody neuviedol, a preto podľa žalovaného je nesprávny právny záver súdu o neunesení dôkazného bremena žalovaným ohľadom existencie a platnosti zmluvy medzi žalovaným a spoločnosťou ÓAM. Je zrejmé, že to, či nejaký právny vzťah existoval alebo nie, je možné preukázať viacerými spôsobmi, obzvlášť, keď vzhľadom na odstup času (vyše 16 rokov) nie je možné predložiť originál určitej listiny a žalovaný originál listiny nemal k dispozícii. K údajným pochybeniam zmluvy (uviedenie daňového čísla a pod.) žalovaný uviedol, že jednak nejde o žiadne podstatné náležitosti zmluvy, ide o „pochybenia“, ktoré právny zástupca vysvetlil na pojednávaní dňa 13.7.2017 a ktoré konajúca sudkyňa aj napriek výslovnej žiadosti právneho zástupcu odmietla uviesť do zápisnice z pojednávania (čo je evidentné pri prehratí zvukového

záznamu z daného pojednávania). Nejde o podstatné náležitosti zmluvy, pričom kúpna zmluva v zmysle Obchodného zákonníka ani nevyžaduje obligatórne písomnú formu. Keďže originál zmluvy k dispozícii žalovaný nemá, platnosť a reálnosť danej zmluvy potvrdzuje predložením iných hodnoverných dôkazov. Samotný odberateľ ÓAM (jeho doterajší zamestnanec p. I.) vydal fotokópiu priamej Kúpnej zmluvy, aby preukázal priamy odber od spoločnosti KALCIT, a to v priebehu odvolacieho konania. Hodnovernosť a reálnosť žalovaným predloženej zmluvy bola potvrdená p. L. I., ktorý bol za spoločnosť ÓAM zodpovedný za dodávky vápna a ktorý je uvedený aj na telefaxe zo dňa 18.12.2011 - dôkaze, ktorý predložil žalobca. Zároveň to, že zmluva predložená žalovaným bola platne uzavretá a podľa nej sa plnilo uvádza aj vedúca oddelenia nákupu - p. Zsuzsanna Ihászne Varga, ktorá bola oprávnená v danom čase za maďarského odberateľa konať, čo žalovaný preukázal aj úradným prekladom úplného výpisu spoločnosti ÓAM. Uvedená osoba zmluvu medzi ÓAM a spoločnosťou KALCIT spol. s r.o. ako oprávnená osoba za maďarského odberateľa podpísala. Zároveň aj táto osoba je uvedená ako zodpovedná osoba v zmieňovanom telefaxe, ktorý predložil žalobca. S výpoveďou tejto osoby sa súd prvej inštancie vôbec opätovne nevysporiadal, v odôvodnení rozsudku nie je daný dôkaz vyhodnotený. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na uznesenie NS SR sp.zn. 6Cdo/205/2011 zo 16.11.2011 a má za to, že takýto dôkaz je rozhodujúcou skutočnosťou a súd je povinný sa takýmto dôkazom zaoberať a vyhodnotiť takto predložený dôkaz, ak uvádza, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom skutočnosti, na ktoré p. R. E. H. poukazuje. Totiž priamo oprávnení zástupcovia maďarského odberateľa výslovne potvrdili existenciu a realizáciu zmluvy medzi spoločnosťou KALCIT s.r.o. a maďarským odberateľom. Podľa odvolateľa nemôže existovať silnejší, hodnovernejší dôkaz ako samotný odberateľ ÓAM, ktorý by preukázal skutočnosť, na ktorú aj odvolací súd poukázal, a to, že podľa ktorej zmluvy boli v skutočnosti plnené dodávky odberateľovi.

Podľa žalovaného zo všetkých skutočností vyplýva, že plnené bolo podľa zmluvy medzi žalovaným a žalobcom, ktorá síce bola predložená vo fotokópií, ale ktorej platnosť bola preukázaná na základe skutočností: 1, tovar bol dodávaný zo strany právneho predchodcu žalovaného priamo odberateľovi do Maďarskej republiky, tak ako je uvedené v zmluve medzi odberateľom a spoločnosťou KALCIT s.r.o. ako aj vo vyhlásení odberateľa (teda tovar nikdy nebol dodávaný žalobcovi na maďarsko-slovenskú hranicu ako to bolo v kúpnej zmluve č. 2001-04-01); 2, dodávky boli v skutočnosti realizované len v období roka 2001 presne tak ako to bolo dohodnuté v zmluve medzi odberateľom a spoločnosťou KALCIT s.r.o.; 3, dodávky vápna boli vykonávané v rozsahu a množstve tak ako to vyplýva zo zmluvy medzi odberateľom a KALCIT s.r.o., kde bolo dohodnuté max. množstvo 400t; 4, zo samotnej telefaxovej správy odberateľa, ktorá bola predložená v konaní žalobcom, a zo všetkých skutočností uvedených v telefaxovej správe vyplýva, že odberateľ žiadal predĺženie zmluvy medzi odberateľom a KALCIT s.r.o. a zakotvenie väčšieho množstva dodaného tovaru pre rok 2002 (v porovnaní s rokom 2001) a teda vzťah bol realizovaný práve na základe zmluvy medzi odberateľom a spoločnosťou KALCIT s.r.o., teda dôkaz predložený žalobcom - telefaxová správa potvrdzuje práve existenciu priameho obchodu medzi spoločnosťami KALCIT a ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK; 5, samotný odberateľ ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK potvrdil, že nemal uzavretú žiadnu zmluvu so žalobcom a bola uzavretá len zmluva priamo medzi odberateľom a právnym predchodcom žalovaného len na rok 2001 bez akéhokoľvek spolupôsobenia žalobcu a zároveň potvrdil, že dodávky vápna odberateľovi boli vykonávané podľa zmluvy medzi odberateľom a spoločnosťou KALCIT s.r.o. a že dodávky neboli prerušené a nedošlo k porušeniu povinnosti zo strany žalovaného, teda dodávky boli vykonávané včas a riadne; 6, vyhlásenia zodpovedných zamestnancov odberateľa v rozhodnom období a 7, predloženie priamej zmluvy medzi žalovaným a maďarským odberateľom priamo zo strany maďarského odberateľa.

Záver súdu, že žalovaný neunesol v tomto bode dôkazné bremeno je jednak neudržateľný, v rozpore s vykonaným dokazovaním a neodôvodnený. Zároveň odôvodnenie súdu ohľadom výpovede svedka p. I., kde súd uvádza „výsluch tohto svedka nepreukázal, že vo veci vie poskytnúť jednoznačné tvrdenia a svedeckú výpoveď“ (opätovne tá istá formulácia ako v zrušenom rozsudku súdu prvej inštancie z 21.2.2014), je nepresvedčivé a nezdôvodnené. Na základe čoho súd dospel k danému záveru, nevedno. K rozhodujúcim skutočnostiam sa svedok vyjadril jasne, keď 17.2.2012 potvrdil, že bola spolupráca priamo medzi spoločnosťou ÓAM a žalovaným v roku 2001, pričom vedomosť o žalobcovi nemal, ani že so žalobcom neobchodoval. So žiadnou z vyššie uvedených skutočností sa súd nevysporiadal a uviedol len, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno. Takýto záver nie je na základe vykonaného dokazovania riadne odôvodnený a nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia rozsudku ako sú uvedené v § 157 O.s.p.

ako aj v praxi súdov SR a medzinárodných súdov. Takisto označenie p. L. I., osoby ako „zásobovača“, teda nepriamo ako keby osoby nekompetentnej sa vo veci vyjadrovať, nie je na mieste, keďže ide o osobu, ktorá mala v danom období na starosti nákup vápna za maďarského odberateľa a je ako zodpovedná osoba uvedená v dôkazoch uvedených žalobcom (telefax z 18.12.2001), o ktorý opiera svoj nárok žalobca. Niet žiadneho zákonného dôvodu spochybňovať jeho funkciu a relevantnosť jeho tvrdení.

Takisto sa súd nevysporiadal ani s vyjadrením maďarského odberateľa zo dňa 8.11.2016, v ktorom zaslal priamu kúpnu zmluvu medzi právnym predchodcom žalovaného a maďarským odberateľom, ktorú potvrdil vtedajší generálny riaditeľ maďarského odberateľa Dr. Róbert Kocsis. Samotný maďarský odberateľ potvrdil ako prebiehal obchod, na základe akej zmluvy, v akých množstvách, bolo to nepriamo preukázané aj dôkazmi predloženými žalobcom, žiaden iný dôkaz odôvodňujúci odchýlenie sa od právneho názoru odvolacieho súdu predložený nebol. Aj v tejto časti sú teda naplnené všetky udávané odvolacie dôvody.

V ďalšom bode rozsiahleho odvolania žalovaný poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil základnú otázku platnosti zmluvy predloženej žalobcom, vyhodnotil ju v rozpore so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý bol opakovane vyjadrený, súd prvej inštancie tak urobil bez riadneho odôvodnenia, čo mu bolo už 3x predtým zo strany odvolacieho súdu vytýkané. Rovnakého závažného pochybenia sa dopustil aj pri skúmaní otázky porušenia povinností zo zmluvy predloženej žalobcom. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaný prestal dodávať žalobcovi tovar od januára 2002, čím porušil ustanovenia kúpnej zmluvy, ktoré boli zabezpečené zmluvnou pokutou a uviedol, že z toho dôvodu zaviazal žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 500.000,00 eur. Podľa ust. čl. VIII bod 8.5. zmluvy predloženej žalobcom (ktorého znenie je odlišné od iných verzií podpísaných zmlúv a ktorá je podľa názoru žalovaného absolútne neplatná) „V prípade, ak predávajúci nedodá objednaný tovar do 14 dní odo dňa objednávky kupujúcim, zaväzuje sa predávajúci uhradiť zmluvnú pokutu“. Porušenie uvedenej povinnosti a naplnenie podmienok na priznanie zmluvnej pokuty v konaní preukázané nebolo. Žalobca ako dôkaz, z ktorého odvodzuje svoj nárok predložil úradný preklad znenia telefaxu, ktorý dňa 18.12.2001 zaslala spoločnosť ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK Kft. žalobcovi a ktorý žalobca považuje za objednávku podľa Kúpnej zmluvy č. 2001-04-01.

Najhodnovernejším dôkazom, že nedošlo k porušeniu povinnosti žalovaného je telefax zo dňa 18.12.2001, ktorý predložil žalobca v prvoinštančnom konaní a následne sa na neho odvoláva aj v odvolacom konaní. Tento dôkaz je akceptovaný aj žalovaným, pretože potvrdzuje reálny stav obchodu, trvanie zmluvy do konca roka 2001, dodanie množstva max. 500t. Akýmkoľvek výkladom či gramatickým, logickým či systematickým je zrejmé, že žalobca nemal priamu zmluvu s ÓAM a že priama zmluva bola len na obdobie roku 2001 a daným dátumom skončila. Takže nemohlo dôjsť k porušeniu povinnosti dodávať tovar v roku 2002, keďže táto povinnosť neexistovala. V žiadnom prípade tento doklad nemôže byť považovaný za objednávku podľa predmetnej zmluvy, keďže z obsahu vyplýva, že nejde o objednávku, ale ide o žiadosť o predĺženie zmluvy a navyše, ide o telefax adresovaný zo strany odberateľa žalobcovi a nie objednávku podľa predmetnej zmluvy, ktorá mala byť adresovaná žalobcom žalovanému. Táto objednávka teda nielenže neobsahuje náležitosti podľa predmetnej zmluvy, ktoré mala mať, nie je navyše ani adresovaná žalovanému. Z telefaxu predloženého žalobcom jednoznačne vyplýva, že spoločnosť ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK Kft. mala uzatvorenú zmluvu priamo so žalovaným. Teda samotné znenie uvedenej objednávky preukazuje to, čo v priebehu celého konania tvrdí žalovaný, a to, že zmluvný vzťah so žalobcom a odberateľom nebol založený predmetnou zmluvou, na ktorú sa odvoláva žalobca, ale na základe iného právneho vzťahu (kúpnej zmluvy priamo medzi žalovaným a odberateľom, ktorá bola predložená k vyjadreniu z 3.8.2009).

Podľa žalovaného je teda potrebné prisvedčiť aj názoru krajského súdu, ktorý nebol spochybnený zo strany Najvyššieho súdu SR, že žalobca nepreukázal a nepredložil žiadnu objednávku v zmysle zmluvy, na základe ktorej si uplatňuje svoj nárok, a teda nemohlo dôjsť ani k porušeniu povinnosti žalovaného, ktorá by zakladala nárok žalobcu na zmluvnú pokutu. Keďže nebola predložená objednávka v zmysle zmluvy, žalovaný sa ani nemohol dostať do omeškania s dodaním tovaru a teda žalobcovi nevznikol nárok na zmluvnú pokutu. Podľa čl. III bod 3.2. zmluvy „Kupujúci oznámi predávajúcemu

presné dispozície dodania v písomnej forme najneskôr do 5 dní pred odoslaním tovaru.“ Žiadna takáto písomná objednávka tovaru žalovanému doručená nebola, a preto neboli naplnené podmienky na priznanie zmluvnej pokuty. Teda, aj keby bola predmetná zmluva platná a účinná, žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalovaný porušil povinnosť vyplývajúcu z predmetnej zmluvy a tak mu ani nemohol vzniknúť nárok na zmluvnú pokutu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 30.11.2010 a má za to, že právny názor krajského súdu bol pre súd prvej inštancie záväzný a odchýlenie od neho bolo možné, len pri zmene skutkového základu. K žiadnej takejto zmene však nedošlo a ani k odôvodneniu prečo sa súd prvej inštancie odchýlil od tohto názoru krajského súdu. Žalovaný zdôraznil, že v ďalších verziách predmetnej kúpnej zmluvy podpísaných oboma zmluvnými stranami ustanovenie o povinnosti predávajúceho zaplatiť zmluvnú pokutu, ak nedodá kupujúcemu tovar do 14 dní odo dňa objednávky, absentuje.

Žalovaný sa taktiež stotožnil s argumentáciou odvolacieho súdu, že nebolo preukázané ani porušenie žalovaného podľa čl. 8.3. zmluvy. Žalovaný má za to, že aj v prípade, ak by sa preukázala platnosť predmetnej zmluvy, ustanovenie čl. VIII. bod 8.3 je neplatné z dôvodu neurčitosti a zmätočnosti a tak na jeho základe nemohla vzniknúť žalovanému povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Ustanovenie čl. 8.3 hovorí o záväzku dodávateľa, pričom zmluvné strany v predmetnej zmluve sú označené ako „Predajca“ (teda žalovaný) a „Kupujúci“ (žalobca), rovnako predmet zmluvy je určený ako „Predajca predáva a Kupujúci kupuje“, ani nikde inde v zmluve nie je zmienka o „Dodávateľovi“. S poukazom na ust. § 37 Občianskeho zákonníka a rozsudok NS SR z 19.11.2003 sp.zn. M Obdo 4/2003 je zrejmé, že ust. čl. VIII. bod 8.3. predmetnej zmluvy nespĺňa náležitosti určitosť a zrozumiteľnosť, a ako také nemôže byť platné, keďže z neho nie je zrejmé, ktorá zmluvná strana je „Dodávateľom“, a ktorá zmluvná strana je zaviazaná na plnenie uvedenej povinnosti. Z uvedeného ustanovenia teda nemohla v žiadnom prípade vzniknúť povinnosť žalovaného, keďže sa jedná o záväzok dodávateľa a nie záväzok predajcu. Takisto z povahy predmetnej zmluvy ani nevyplýva, že ide o zmluvu o výhradnom predaji a predmetná zmluva neobsahuje dojednania a podstatné náležitosti zmluvy o výhradnom predaji. V prípade určenia tejto povinnosti žalovanému, by dané ustanovenie nemohlo byť platné aj pre počiatočnú nemožnosť plnenia. Žalovaný mal už pred údajným uzavretím predmetnej zmluvy uzavretú výhradnú zmluvu o dodávke vápna so spoločnosťou UNIKRISTALL Kft Szolnok zo dňa 13.2.2001 na obdobie 9 rokov a tak sa ani nemohol zaviazat' na žiadnu ďalšiu exkluzivitu dodávok tovaru pre iný subjekt. Ide o typický prípad nemožnosti plnenia. V zmysle judikatúry súdov SR ako aj Ústavného súdu SR „Teda o počiatočnú nemožnosť plnenia z právneho úkonu ide v prípade, keď sa niekto zaviazá na od počiatku nemožné plnenie a tento záväzok má potom za následok neplatnosť právneho úkonu pre počiatočnú nemožnosť plnenia z neho plynúceho záväzku, takže predmetný záväzok vôbec nevzniká“. Takže žalovaný sa nemohol zaviazat' na nedodanie tovaru na území Maďarska inému odberateľovi, keďže v čase údajného podpisu kúpnej zmluvy so žalobcom už takýto záväzok mal a dodával tovar na území Maďarska spoločnosti UNIKRISTALL, čiže existovala počiatočná prekážka, ktorá robila toto plnenie právne a fakticky nemožným. Navyše v zmluve predloženej žalobcom nie sú dohodnuté exkluzívne dodávky akéhokoľvek kusového vápna na území Maďarska, ale presne špecifikovaný výrobok s presnými parametrami a takýto dodávaný iným zákazníkom nebol. Ani jedným z týchto argumentov sa súd prvej inštancie nezaoberal. Teda, aj keby bola predmetná zmluva platná a účinná, žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalovaný porušil povinnosť vyplývajúcu z predmetnej zmluvy a tak mu ani nemohol vzniknúť nárok na zmluvnú pokutu.

V bode V. odvolania - Otázka neprimeranosti zmluvnej pokuty a rozporu s dobrými mravmi a absencia riadneho odôvodnenia, žalovaný poukázal na zrejmú chybu súdu v písaní, keďže znalec Ing. Jozef Škultéty v znaleckom posudku udáva, že reálny objem dodávok predstavoval len 0,83% objemu tovaru zakontrahovaného na tri roky v kúpnej zmluve nie 9,83 % ako uvádza v rozsudku súd prvej inštancie, čo je podstatný rozdiel.

Zdôraznil, že súd nesprávne vyhodnotil základnú otázku výšky hodnoty obchodu a teda význam zabezpečovanej povinnosti (čo má význam pre posúdenie primeranosti platnosti a primeranosti zmluvnej pokuty) a v rozpore so záväzným právnym názorom Krajského súdu v Košiciach: „Okrem toho zmluvná pokuta, ktorá bola v uvedenej kúpnej zmluve dohodnutá, bola neprimerane vysoká a dohodnutá v rozpore s dobrými mravmi. Zisk žalobcu z kúpnej zmluvy zo dňa 1.4.2001, na základe ktorej žalobca

uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu (ak by bola platne uzavretá), by bol rozdiel medzi kúpnu cenou, za ktorú žalobca tovar predal spoločnosti ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK Kft. a cenou, za ktorú od žalovaného vápno kúpil.“ Žalobca nikdy nebol konečným odberateľom, zisk pre žalobcu z daného obchodu, ak by bola zmluva uzavretá platne a došlo k porušeniu povinnosti (a teda hodnota zabezpečovanej povinnosti, ktorú mal súd skúmať) by bol „rozdiel medzi kúpnu cenou, za ktorú žalobca tovar predal spoločnosti ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK Kft. a cenou, za ktorú od žalovaného vápno kúpil“, tak ako to uvádza krajský súd. Navyše konateľ na pojednávaní 30.1.2014 uviedol, že „zo strany ÓAM bola snaha voči nám uplatniť sankciu .... túto sankciu si nakoniec neuplatnili“ a že „...škoda nám vznikla tým, že sme nemohli dodávať tovar a vlastne je to rozdiel medzi nákupnou a predajnou cenou, ja sa číselne k tomu neviem vyjadriť.“ Teda konateľ žalobcu dodatočne potvrdil aj správnosť úvah, ktorými sa krajský súd riadil, keď dospel k názoru, podľa ktorého zmluvná pokuta, ktorá bola v uvedenej kúpnej zmluve dohodnutá, bola neprimerane vysoká a dohodnutá v rozpore s dobrými mravmi. Žiadnym ďalším dôkazom tento záväzný právny názor o neplatnosti a neprimeranosti zmluvnej pokuty, nebol dotknutý. Práve naopak žalovaný explicitne potvrdil správnosť úvah odvolacieho súdu vo svojej výpovedi.

Ďalej bolo jednoznačne preukázané, že tovar si od žalovaného neobjednával žalobca ale priamo maďarský odberateľ, pričom maďarskému odberateľovi nevznikla žiadna škoda a žiadnu škodu si nikdy neuplatňoval ani voči žalobcovi, ani voči žalovanému. Žalobca ani v konaní nepreukázal, že by mal u maďarského odberateľa dopyt na dodanie daného množstva tovaru (50000 ton na 3 roky), sám maďarský odberateľ to poprel, za akú cenu mal dodávať tovar, atď.

V konaní neboli predložené žiadne účtovné doklady, ktoré by preukazovali, ako spoločnosť METALFIN, s.r.o. s nakúpeným tovarom ďalej naložila a v akých cenách tovar fakturovala svojmu odberateľovi na aké obdobie a pod. Množstvo dodaného tovaru zjavne nezodpovedalo podmienkam uvedeným v zmluve a ani výrobným a spotrebným kapacitám žalovaného a maďarského odberateľa. Súd teda musel brať do úvahy, ak chcel posúdiť platnosť a primeranosť zmluvnej pokuty reálne preukázané skutočnosti. Súd sa nezaoberal skutočnosťou, či vôbec bol zámer žalobcu realizovateľný, či mal dostatok finančných prostriedkov na realizovanie daného obchodu, či by vedel dané množstvo tovaru odobrať a pod. Taktiež súd neskúmal ani reálnosť obchodu v danom rozsahu vo vzťahu k možnosti žalovaného dodať dané množstvo tovaru a možnosťou odberateľa ÓAM odobrať dané množstvo tovaru a či mal žalobca zabezpečený odber daného množstva tovaru u maďarského odberateľa na obdobie 3 rokov trvania zmluvy. Táto otázka je pritom podstatná na posúdenie platnosti a primeranosti zmluvnej pokuty, keďže žalobca nebol konečným odberateľom a jeho ziskom z obchodu tak ako to uviedol Krajský súd v Košiciach a samotný žalobca by mohol byť len rozdiel medzi kúpnu cenou (od žalovaného) a predajnou cenou maďarskému odberateľovi.

Zmluvná pokuta vo výške 500.000,00 eur je teda neprimeraná z toho dôvodu, že žalobca nikdy nebol odberateľom žalovaného ale bol len inkasným miestom a maximálne tak mohol sprostredkovať obchod vo vzťahu odberateľ (ÓAM ÓZDI) a dodávateľ (KALCIT). Platby za tovar išli od odberateľa cez inkasné miesto (žalobca - METALFIN) k dodávateľovi (KALCIT). Žalobca by si mohol ponechávať maximálne tak províziu - rozdiel medzi kúpnu cenou, za ktorú žalobca tovar predal spoločnosti ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK Kft. a cenou, za ktorú od žalovaného vápno kúpil. Táto by nikdy nemohla ani len zďaleka dosiahnuť sumu zmluvnej pokuty vo výške 500.000,00 eur. Zdôraznil, že ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK potvrdil, že si nikdy neuplatňoval žiadne sankcie, či už voči žalobcovi alebo žalovanému, žalobca nepreukázal, že mal zabezpečený dopyt u maďarského odberateľa a v akom rozsahu a za akú cenu, žiadnej zo strán v danom obchode škoda nevznikla. Nielenže teda nedošlo k porušeniu povinnosti, ale nedošlo ani k vzniku škody. Uplatňovanie takto vysokej zmluvnej pokuty za daných okolností je vyslovene špekulatívne a šikanózne, v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 1ObdoV 93/2004 „Priznanie zmluvnej pokuty mnohonásobne prevyšujúcej právo, ktoré zabezpečuje, by viedlo k celkom neodôvodnenému majetkovému prospachu oprávneného a znamenalo by neúmerne prísnu a bezdôvodnú sankciu, ktorá nie je nevyhnutná pre naplnenie zabezpečovacej funkcie zmluvnej pokuty.“ Dohodnutá zmluvná pokuta je neprimerane vysoká a dohodnutá v rozpore s dobrými mravmi a ide o šikanózne výkon práva zo strany žalobcu podľa § 265 Obchodného zákonníka v zmysle ktorého, výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu. Z ustanovenia VIII. bod 8.5

zmluvy vyplýva, že ak by žalovaný bol s ktoroukoľvek dodávkou tovaru v omeškaní, čo i len jeden deň, žalobca by mal nárok na zaplatenie celej zmluvnej pokuty vo výške 500.000,00 eur. Takéto ustanovenie jednoznačne musí byť považované za šikanózne, v rozpore s dobrými mravmi, poctivým obchodným stykom a tým pádom neplatné. Iný záver nemožno odôvodnene pripustiť.

Na podporu svojich tvrdení, že neprimerane vysoká zmluvná pokuta je pre rozpor s dobrými mravmi absolútne neplatná, žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Odo/890/2002 z 27.11.2003, pričom podľa žalovaného je potrebné skúmať konkrétnu výšku zmluvnej pokuty vo vzťahu ku porušovanej povinnosti, t.j. nie je možné skúmať primeranosť zmluvnej pokuty vo vzťahu k samotnej kúpnej cene uvedenej v žalobcom predloženej kúpnej zmluve, nakoľko zmluvná pokuta nezabezpečovala zaplatenie kúpnej ceny. Kúpnu zmluvu METALFIN-KALCIT považuje žalovaný na základe vyššie uvedeného za neplatnú. Vykonané dôkazy poukazujú na priamu dodávku KALCIT-ÓAM, zmluva uzavretá na dobu určitú skončila v decembri 2001, čiže nemohlo ani hypoteticky dôjsť k naplneniu a aplikácii ustanovenia o zmluvnej pokute.

Podľa odvolateľa, odvolací súd dôsledne vychádzal zo zásad vyjadrených v ustálenej judikatúre súdov, jasne a zrozumiteľne vyargumentoval rozpor zmluvnej pokuty s dobrými mravmi a naopak súd prvej inštancie neposkytol žiadnu argumentáciu, na základe čoho považoval zmluvnú pokutu za dojednanú platne, v súlade s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom a jej výšku považoval za primeranú, odchyľil sa od záväzného právneho názoru súdu vyššieho stupňa bez toho, aby sa vôbec vyjadril na základe čoho dospel k opačnému záveru. Jeho odôvodnenie je nedostatočné, keď uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluvná pokuta bola dojednaná platne a v súlade s dobrými mravmi, na základe ktorých vykonaných dôkazov k tomu dospel súd prvej inštancie zrejme nie je. Súd pochybil pri určení hodnoty a významu zabezpečovanej povinnosti, keď sa neriadil právnym záverom odvolacieho súdu ako má byť určená.

V závere odvolania žalovaný poukázal na uznesenia NS SR sp.zn. 6Cdo/227/2011, sp.zn. 6Cdo/205/2011 zo 16.11.2011 a sp.zn. 9So/81/2011 z 30.6.2011.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril tak, že navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a žalovaného zaviazat' na nahradenie trov odvolacieho konania. Vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že žalovaný v odvolaní opakovane poukazuje na nerešpektovanie právneho názoru Krajského súdu v Košiciach uvedeného v rozsudku zo 6.8.2009 č.k. 3Cob/146/2008-599, avšak neuviedol skutočnosť, že NS SR uznesením sp.zn. 5Obdo/37/2009 zrušil predmetný rozsudok krajského súdu, pričom konštatoval, že v konaní pred odvolacím súdom došlo aj k vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p. a to že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odvolací súd pri posudzovaní nároku vychádzal z predpokladu, že zmluva, predložená žalobcom zo dňa 1.4.2001 je antidátumovaná, keďže sú v nej zohľadnené aj poznámky, uvedené v následne predložených fotokópiách zmlúv z toho istého dátumu. Pre takéto posúdenie predložených dokladov nevykonal tomu zodpovedajúce dokazovanie a nezohľadnil ani skutočnosť, že žalovaný vo svojom podaní zo dňa 27.9.2004 poprel existenciu akýchkoľvek písomností, zakladajúcich nárok na zmluvnú pokutu, pričom následne predložil fotokópiu zmluvy z 1.4.2001 s rovnakým predmetom plnenia, ale odlišnými dojednaniami ohľadom výšky zmluvnej pokuty. Keďže odvolací súd vychádzal pri posudzovaní veci z iného skutkového základu ako súd prvej inštancie, bez toho, aby postupoval v zmysle ust. § 213 ods. 3 O.s.p. je daná existencia dovolacieho dôvodu uvedeného v § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.. Žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k odvolaciemu súdu predloženým dôkazom - Kúpnej zmluvy zo dňa ...4.2001 medzi ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK Kft. a spoločnosťou KALCIT s.r.o. a písomnému vyhláseniu p. L. I., zamestnanca - zásobovača žalovaného adresovaného zamestnávateľovi.

Žalobca poukazuje na skutočnosť, že Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí zo 6.8.2009, č.k. 3Cob/146/2008-599 pripustil doplnenie dokazovania na strane žalovaného na základe dôkazov, ktoré predložil žalovaný - zmluvu medzi spoločnosťou ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK Kft. a spoločnosťou KALCIT s.r.o. (ktorú predložil žalovaný ako fotokópiu) a písomné vyjadrenie p. I. a následne dňa

25.1.2011 vydal uznesenie sp.zn. 3Cob/1/2011, ktorým nariadil doplniť dokazovanie aj na preukázanie platnosti zmluvy predloženej žalovaným, zdôraznil, že predmetná zmluva je predložená v odvolacom konaní len v kópií a je za spoločnosť KALCIT, s.r.o. podpísaná jednou neidentifikovanou osobou (čo je konanie v rozpore s Obchodným zákonníkom platným v SR, pretože za žalovaného v súlade s výpisom z Obchodného registra Okresného súdu Košice I mohli konať t.j. podpisovať sa vždy dvaja štatutári resp. štatutár a prokurista) a táto podpísaná osoba je neznáma tak neuvedením mena v texte listiny ako aj pri podpise. Vzhľadom na uvedené ide o neplatný právny úkon - teda neplatnú zmluvu z dôvodu nedodržania spôsobu konania štatutárneho orgánu (viď. rozsudok NS ČR sp.zn. 29Cdo/695/2000). Pravosť uvedenej listiny spochybňuje aj skutočnosť, že na zmluve, ktorá mala byť údajne podpísaná v apríli 2001 sa nachádza daňové číslo, ktoré bolo spoločnosti ÓAM pridelené 12.1.2007, t.j. 6 rokov po jej údajnom podpise a taktiež číslo bankového účtu spoločnosti ÓAM, ktorý bol uzavretý 18.8.1999, t.j. 3 roky pred údajným podpisom zmluvy. Žalobca taktiež poukázal na odlišné „daňové číslo 11065182-2-05“ kupujúceho a pečiatok na každej strane listiny, kde je uvedené č. 11065182-2-44 a na skutočnosť, že listina neobsahuje dátum jej vyhotovenia a teda nie je zrejmé, z akých skutočností vychádzal žalovaný, pričom odvolací súd v zrušenom rozsudku uviedol „zo dňa 1.4.2001“. Podľa žalobcu žalovaný nepreukázal pravosť a platnosť tejto listiny - zmluvy (dôkazu), ktorý v rámci svojho prvého odvolania predložil až odvolaciemu súdu a bez možnosti vyjadrenia sa žalobcu k takémuto dôkazu. Odkedy doplnil v zmysle uznesenia Krajského súdu v Košiciach, Okresný súd Rožňava dokazovanie týkajúce sa preukázania pravosti a platnosti tejto listiny, žalobca opakovane navrhol, aby žalovaný predložil originál tejto zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným a ÓAM, na základe ktorej mali prebiehať dodávky tovaru. Tvrdenie žalovaného poukazujúce na odstup času (13 rokov) a na nemožnosť predloženia originálu listiny (s poukazom na legislatívu v Maďarskej republike) neobstojí, vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva bola uzavretá jeho právnym predchodcom t.j. spoločnosťou zriadenou a podnikajúcou v zmysle zákonov Slovenskej republiky. Taktiež žalobca v tejto súvislosti poukázal na to, že táto listina nebola nikdy súčasťou niekoľkých auditov (tak ako zmluva medzi Kalcitom a METALFINom), ktoré v spoločnosti žalovaného mali vykonávať renomované auditorské spoločnosti a ktorých výsledné správy mali byť predložené aj súdu prvej inštancie. Žalovaný však nikdy tieto audity súdu nepredložil aj napriek niekoľkým prísľubom právnych zástupcov žalovaného. Súdne konanie prebieha od roku 2004 a teda žalovaný mal možnosť a dokonca povinnosť viesť v účtovnej evidencii zmluvu z roku 2001 minimálne po dobu 10 rokov. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo/13/2009 a má za to, že žalovaný, ktorý predmetnú zmluvu v odvolacom konaní predložil na podporu svojich tvrdení, neunesol dôkazné bremeno ohľadne pravosti tejto listiny - dôkazu a nepreukázal jej pravosť a taktiež platnosť, uvedený originál listiny nepredložil na možné preskúmanie, pričom neodstránil nedostatky namietané žalobcom a to aj napriek nariadeniu Krajského súdu v Košiciach a pochybnostiam uvedeným v uznesení NS SR.

66. Taktiež podľa žalobcu písomné vyhlásenie p. L. I., ktoré odvolací súd pripustil ako nový dôkaz na podporu tvrdení žalovaného, bolo vyhlásením pre spoločnosť žalovaného a ako bolo následne (výsluchom svedka) preukázané, nebolo relevantným podkladom pre súdne konanie. Listina bola vyhotovená účelovo - doručená 3 dni pred pojednávaním odvolacieho súdu, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Skutočnosť, že sa jedná o irelevantné vyjadrenie bolo preukázané na základe ďalšieho následného dokazovania a výsluchu tejto osoby - zamestnanca (nie štatutárneho zástupcu spoločnosti oprávneného konať v mene spoločnosti) súdom v Maďarskej republike, z ktorého je zrejmé, že pôvodný dokument písomné vyhlásenie nie je hodnoverné, pretože nové dokazovanie t.j. výsluch tohto svedka preukázali, že vo veci nevie poskytnúť jednoznačnú, nespochybniteľnú svedeckú výpoveď. Viaceré svoje tvrdenia uvedené v písomnom vyjadrení sú týmto svedkom pred súdom menené a upravované. Vzhľadom na vyššie uvedené má žalobca za to, že predložené písomné vyhlásenie p. L. I. bolo vzhľadom na jeho dodatočnú výpoveď irelevantné a zavádzajúce. Po vrátení veci v rámci dokazovania pred súdom prvej inštancie teda boli preukázané zmenené skutkové a právne okolnosti t.j., že dôkazy predložené odvolaciemu súdu žalovaným, na základe ktorých tento rozhodoval sú na jednej strane neplatné a je viac ako pravdepodobné, že aj nepravé alebo nepresné a zavádzajúce. V tejto súvislosti žalobca dal do pozornosti odvolaciemu súdu Nález Ústavného súdu SR z 3.9.2013 sp.zn. III. ÚS 46/2013-40.

67. Žalobca vo vyjadrení poukázal na svoje stanovisko z 12.2.2014 a má za to, že zdôvodnil a predložil súdu prvej inštancie v rámci konania vo veci všetky požiadavky odvolacieho súdu a podľa jeho názoru sa súd prvej inštancie s uvedenými skutočnosťami vypořiadal. Žalovaný 28.9.2004 podal na súde prvej inštancie odpor proti platobnému rozkazu z dôvodu popretia záväzku, následne na pojednávaniach

spochybnil existenciu a aj pravosť tejto zmluvy (predloženej žalobcom) a žiadal znalecké dokazovanie z odboru písomznanectva ohľadne zistenia pravosti podpisov konateľov právneho predchodcu p. E. F. a p. B.. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie vo veci pravosti predloženej zmluvy ako aj existencie celého obchodného vzťahu medzi žalobcom a predchodcom žalovaného a následne rozsudkami podloženými znaleckým posudkom, účtovnými dokladmi týkajúcimi sa plnenia z predmetnej zmluvy, výpoveďami svedkov (Ing. Wesselényiho) opätovne rozhodol a uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 500.000,00 eur s prísľušenstvom. Žalovaný sa v odvolaní zamerail na skutočnosti ako boli plnené dodávky odberateľovi a na základe akej zmluvy sa realizovali dodávky maďarskému odberateľovi (priebeh dodávok) pričom sa pozastavuje nad časovou následnosťou ukončenia dodávok žalovaného voči žalobcovi v 10/2001 a žiadosťou žalobcu na žalovaného po 6-mesiacoch. V tejto súvislosti žalobca poukázal na pokus strán o dohodu, stretnutie štatutárnych zástupcov a písomné podania, na ktoré žalovaný nereagoval. Žalovaný v odvolaní poukázal aj na vyhlásenie osoby p. R. E. H. doručené súdu a žalovanému krátkou cestou na pojednávaní 21.2.2014, kde žalobca priamo do zápisnice o pojednávaní uviedol nedostatky tohto vyhlásenia, ktoré považoval a považuje za zavádzajúce a rozporné v texte prekladu a vo vyjadreniach právnej zástupkyne žalovaného na pojednávaní, resp. opätovne sa objavujúcich rozporoch aj v odvolaní voči rozsudku. Žalobca považuje za irelevantný a zavádzajúci aj ďalší „novo objavený dôkaz“ - vyjadrenie, ktoré je prílohou písomného podania žalovaného z 28.1.2014, predložené na pojednávaní 30.1.2014 „bývalého konateľa spol. ÓAM p. R. E. H.. Podľa žalobcu opätovne dochádza k zavádzaniu súdu a to aj vzhľadom na skutočnosť, ktorú žalobca uviedol priamo na pojednávaní t.j. že uvedená svedkyňa podľa predloženého prekladu nebola nikdy konateľkou spoločnosti ÓAM ale zamestnankyňou v pozícii vedúca oddelenia, aj keď oprávnená na niektoré úkony, pričom podľa následne žalovaným predloženého obchodného registra spoločnosti ÓAM iba konateľ mohol konať samostatne, ostatní oprávnení „ktorýkoľvek dvaja spoločne“. Svedkyňa potvrdila, že podpísala zmluvu zo dňa 1.4.2001 a že na základe nej sa plnilo (v prehlásení nie je uvedené, či ešte aj iná oprávnená osoba mala a konkrétne ktorú zmluvu podpísať). Z uvedeného nie je zrejmé, na základe čoho dospel žalovaný ako aj svedkyňa ku skutočnosti, že ide o zmluvu z 1.4.2001, keďže na fotokópii zmluvy predloženej krajskému súdu, ako aj z riadneho prekladu vyplýva, že na tejto listine nie je uvedený presný dátum uzatvorenia zmluvy.

XX. Žalobca zdôraznil, že v rámci súdneho konania bolo preukázané, originálom kúpnej zmluvy č. 2001-04-01 z 1.4.2001 uzavretie tejto zmluvy príslušnými zodpovednými zástupcami zmluvných strán (výpoveďou p. E. B. a Ing. Wesselényiho), reálna existencia ako aj čas uzavretia tejto zmluvy, pričom pri jej uzatváraní boli prítomní konatelia právneho predchodcu žalovaného, konateľ žalobcu, ako aj jeho spoločník, ďalší dvaja členovia spoločnosti, ktorá v tom období vykonávala v spoločnosti žalovaného audit, znaleckým posudkom súdneho znalca č. 8/2006 z 28.12.2006.

69. Právna zástupkyňa žalobcu vo svojom vyjadrení z 18.11.2004 presne konkretizovala faktúry i fakturované čiastky, ktoré boli žalovanému fakturované a ním aj hradené, čím poukázala na skutočnosť, že je jednoznačné a nesporné, že k plneniu došlo na základe kúpnej zmluvy č. 2001-04-01, a preto popieranie existencie, ako aj vedomostí o svojom záväzku žalovaného voči žalobcovi, vyplývajúceho z uvedenej kúpnej zmluvy je účelové, neopodstatnené a nepravdivé, zavádzajúce súd za účelom vyhnúť sa plneniu povinností z predmetnej zmluvy. Sám žalovaný totiž v zmysle faktúr plnil a nepopieral záväzok z predmetnej kúpnej zmluvy, od tejto zmluvy ani neodstúpil a teda záväzkovo právny vzťah trvá i naďalej a je povinný rešpektovať jej ustanovenia. Skutočnosť, že žalovaný svoj dlh neeviduje vo svojej evidencii, ako aj tzv. nevedomosť o záväzkovom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorou argumentuje oprávnený zástupca žalovaného pri dokazovaní vo veci je zavádzajúca, avšak týmto tvrdením sa nezbavuje zodpovednosti z porušenia povinností, vyplývajúcich z kúpnej zmluvy. V prípade, ak by žalovaný nemal vedomosť o predmetnej kúpnej zmluve, resp. by mu nebola známa, nedošlo by k plneniu jej ustanovení realizovaním dodávok predmetu tejto kúpnej zmluvy žalobcovi a žalobca by neuhrádzal za dodávky, ak by k uvedenému plneniu nedošlo.

70. Čo sa týka objemu tovaru, ktorý žalobca v roku 2001 odobral na základe zmluvy, ktorá je predmetom sporu od žalovaného, k tomu žalobca uviedol, že síce ročný objem odberu vápna od žalovaného mal byť vo vyššom objeme, ale keďže zmluva bola uzatvorená iba v apríli 2001 a už po pár mesiacoch plnenia t.j. koncom roka 2001 (od októbra 2001) žalovaný prestal plniť dodávky aj napriek viacerým výzvam E. B. (objednávkam), ktoré telefonicky resp. osobne adresoval p. E. F., nie je možné analyzovať predmetnú zákazku ako zákazku z pohľadu celoročného odberu a objemu. Čo sa týka spôsobu plnenia zmluvy resp. zmien, ktoré nastali pri jej plnení napr. pri forme objednávok bola to dohoda medzi zodpovednými

zástupcami spoločnosti - štatutárnymi zástupcami zmluvných strán, ktorá vyplývala z aktuálneho stavu a obchodných potrieb a možností, pričom tieto zmeny žalovaný nenamietal a počas plnenia zmluvy ani nereklamoval.

71. Ďalej má žalobca za to, že výpoveď bývalého konateľa p. B. je možné vyhodnotiť ako účelovú, klamlivú a chaotickú, keďže v tom čase išlo o finančne a právne prepojeného svedka so žalovaným, avšak výpoveďou svedka E. C. F., vtedajšieho štatutárneho zástupcu spoločnosti Kalcit bolo preukázané, že tento bol od r. 1992 spolujajiteľom firmy Kalcit a asi v r. 1996 alebo 1997 bola táto firma predaná švajčiarskemu koncernu OMIA, v ktorej firme i naďalej zostal vo funkcii konateľa až do r. 2002. Ako konateľ mal právomoc konať v mene tejto spoločnosti a podpisovať i prípadné kúpne zmluvy, spoločne s ďalším konateľom Ewaldom Knappom. Potvrdil, že podpis na kúpnej zmluve č. 2001 - 04-01 z 1.4.2001 je jeho podpisom a druhý podpis je podpisom p. B.. Zmluva bola uzatvorená písomne, bola potvrdená podpismi 2 konateľov. Pri podpisovaní boli prítomní i svedkovia E. J. a tiež zástupca z firmy HZ Košice p. D. ako auditor. Práve s ním bola konzultovaná i otázka meny, v akej má byť cena v zmluve uvedená. On osobne navrhol, aby táto bola uvádzaná v eurách, čo bolo napokon aj akceptované. Zmluva bola podpísaná tým dňom, ako je uvedené na str. 3 tejto zmluvy. Zároveň svedok prehlásil, že „k písomnému odovzdaniu záväzkov a pohľadávok, ako aj iných písomností z firmy Kalcit, resp. OMIA na firmu Carmeuse nikdy nedošlo. Nikto si ani nežiadal, aby bolo písomne podchytené čo vlastne preberajúca firma preberá, ktorý postup on osobne pokladal za neobvyklý“. Všetky dokumenty odovzdal p. B. a prehlásil, že aj p. B. niekoľkokrát upozorňoval na to, že správanie sa nového majiteľa je doslova arogantné, vo vzťahu k predchádzajúcim zmluvám a dohodám. Aj v čase, keď sa žalobca domáhal plnenia zo zmluvy, osobne sprostredkoval stretnutie žalobcu a žalovaného v Košiciach - Šaci, kde sa snažil o mimosúdne riešenie sporu, avšak bezúspešne. V tejto súvislosti žalobca poukázal na Zmluvu o zlúčení právneho predchodcu žalovaného - Kalcit spol. s r.o. a terajšieho žalovaného Carmeuse Slovakia s.r.o., so sídlom Vstupný areál U.S. Steel, Košice z 20.6.2003, kde v zmysle čl. VIII. na nástupnícku spoločnosť, prechádza zápisom do obchodného registra celé obchodné imanie (obchodný majetok a záväzky, vrátane práv a povinností, a to aj tých, ktoré sú ku dňu podpisu tejto zmluvy neznáme) zanikajúcej spoločnosti. Na nástupnícku spoločnosť taktiež prechádzajú práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov so zamestnancami zanikajúcej spoločnosti. Spoločnosť žalovaného sa stala právnym nástupcom spoločnosti KALCIT spol. s r.o. dňom 21.10.2003 a teda je namiesto otázka, prečo žalovaný resp. jeho predchodca reagoval na listiny a písomné žiadosti žalobcu z 8.4.2002 tak, že odmietol plnenie zmluvy a na list z 26.1.2004, nereagoval vôbec.

72. Žalovaný prostredníctvom svojich právnych zástupcov aj napriek tomu, že v písomnom odpore proti platobnému rozkazu poprel existenciu zmluvy medzi žalobcom a žalovaným ako aj svojho záväzku z nej vyplývajúceho, následne sám predložil do súdneho spisu fotokópie dokladov, ktoré nazval „zmluvami“. Bolo preukázané, že išlo o pracovné verzie zmlúv, ktoré predchádzali uzatvorenej Kúpnej zmluve č. 2001-04-01 z 1.4.2001, pričom táto skutočnosť vyplýva aj zo svedeckých výpovedí svedkov E. B., E. F., E. D. ako aj z poznámok na okraji týchto listín. Totiž z uvedených pracovných verzií zmlúv predložených žalovaným sám odvolací súd vyvodil právny záver, že „Porovnaním znenia uvedených zmlúv odvolací súd zistil, že v kúpnej zmluve, ktorú predložil žalobca ako prílohu žaloby a ktorá je založená na čl. 21-23, sú zohľadnené niektoré poznámky uvedené na kúpnych zmluvách založených v spise čl. 215-217 a 505-507 a je v nej uvedená iná zmluvná pokuta, a to vo výške 500.000,00 eur, takže možno predpokladať, že uvedená kúpna zmluva bola konateľmi účastníkov konania podpísaná neskôr, i keď na všetkých zmluvách je uvedený rovnaký dátum ich vyhotovenia“. Teda žalovaný v rámci dokazovania nepreukázal platnosť a pravosť zmluvy, ktorá nie je predmetom súdneho návrhu a ktorú v rámci svojho prvého odvolania predložil až odvolaciemu súdu. Zmluva medzi žalobcom a žalovaným je zmluva, ktorá je predmetom sporu, bola predložená spolu s návrhom a v originálnom vyhotovení a teda vyjadrenie žalobcu je správne, keď uvádza, že sa plnilo z tejto zmluvy - skutočnosť, ktorú žalovaný komentuje textom: „zo samotnej telefaxovej správy odberateľa, ktorá bola predložená v konaní navrhovateľom, a zo všetkých skutočností uvedených v telefaxovej správe vyplýva, že odberateľ žiadal predĺženie zmluvy medzi odberateľom a KALCIT s.r.o. a zakotvenie väčšieho množstva dodaného tovaru pre rok 2002 (v porovnaní s rokom 2001) a teda vzťah bol realizovaný na základe zmluvy medzi odberateľom a spol. KALCIT s.r.o. Teda dôkaz predložený navrhovateľom - telefaxová správa potvrdzuje práve existenciu priameho obchodu medzi KALCIT a ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK“. Práve tento text poukazuje na jednostranný a nepodložený, ba dokonca v rozpore s obchodnými zvyklosťami urobený výklad žalovaného, ktorý si neuvedomuje, že tento zmluvný vzťah je medzi ním a odberateľom, a teda nemá logiku právnú, zmluvnú ani obchodnú, aby odberateľ v takejto veci komunikoval telefaxom s tretím

subjektom (tzv. platobným miestom) t.j. subjektom, ktorý zmluvu nepodpisoval a ani o nej nevedel. Z pohľadu žalobcu je práve táto skutočnosť dôkazom o zmluve a plnení zo zmluvy medzi žalobcom a žalovaným a nie z pochybnej zmluvy medzi žalovaným a odberateľom.

73. V bode IV. vyjadrenia žalobca poukázal na preukazované skutočnosti t.j. že medzi účastníkmi konania od platnosti a účinnosti predmetnej kúpnej zmluvy dochádzalo k realizovaniu plnenia z predmetnej zmluvy, t.j. k plneniu obsahu kúpnej zmluvy až do konca roka 2001, kedy žalovaný prestal realizovať plnenie a plniť si záväzky z predmetnej kúpnej zmluvy, ako bolo dohodnuté v jednotlivých ustanoveniach zmluvy, čím porušil i ustanovenia kúpnej zmluvy v bode 8.5. čl. VIII. tejto zmluvy, ktoré boli pre prípad ich porušenia zabezpečené zmluvnou pokutou. Keďže žalovaný prestal plniť záväzky, vyplývajúce z tejto kúpnej zmluvy nedodaním tovaru, vyzval žalobca osobne, telefonicky a následne aj písomne žalovaného dňa 8.4.2002 k plneniu záväzkov vyplývajúcich z predmetnej kúpnej zmluvy, a to realizovaním dodávok v zmysle uvedenej kúpnej zmluvy. Dňa 15.5.2002 žalovaný oznámil listom žalobcovi, že plnenia realizovať nebude, tak ako tieto vyplývajú z uzatvorenej kúpnej zmluvy. Keďže žalovaný nesplnil zmluvnú povinnosť plniť tak, ako je vyššie uvedené, pričom toto plnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, nárok žalobcu na zaplatenie dohodnutej zmluvnej pokuty vznikol a na základe neplnenia, resp. porušenia zmluvnej povinnosti uvedenej v bode 8.5. čl. VIII. zmluvy dodávať predmet kúpnej zmluvy v súlade s dohodnutými ustanoveniami tejto zmluvy. V nadväznosti na čl. VIII. ustanovenia bodu 8.7. žalobca preto vyúčtoval žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 500.000,00 eur a to faktúrou č. 230601 s lehotou splatnosti 26.6.2003. Ku dňu podania návrhu však predmetná výška zmluvnej pokuty žalobcovi zaplatená nebola. Žalovaný nereagoval ani na návrh žalobcu na mimosúdne vysporiadanie, nakoľko predmetný obchodno-záväzkový vzťah i naďalej v tom čase trval. Keďže zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvného záväzku tak, ako je to vyššie špecifikované, konkrétne zabezpečené zmluvnou pokutou vo výške 500.000,00 eur, ktoré žalovaný dobrovoľne nezaplatil tak sa žalobca domáhal zaplatenia tejto čiastky titulom zmluvnej pokuty spolu s 13% úrokom z omeškania ročne, a to počnúc od 1.2.2002 až do zaplatenia. Výška úrokov bola stanovená v súlade s ust. § 369 ods. 1 v spojení s § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti žalobca opätovne poukázal aj na žalovaným súdu predloženú Zmluvu o zlúčení právneho predchodcu žalovaného - Kalcit spol. s r.o. so sídlom Slavec, Plešivec a terajšieho žalovaného - Carmeuse Slovakia s.r.o., so sídlom Vstupný areál U.S. Steel, Košice z 20.6.2003.

74. Žalobca má za to, že žalovaný nesplnil zmluvnú povinnosť plniť tak, ako je uvedené v zmluve uzatvorenej medzi zmluvnými stranami, pričom toto plnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, nárok žalobcu na zaplatenie dohodnutej zmluvnej pokuty vznikol na základe neplnenia, resp. porušenia zmluvnej povinnosti uvedenej v bode 8.5. čl. VIII. zmluvy dodávať predmet kúpnej zmluvy v súlade s dohodnutými ustanoveniami tejto zmluvy. V nadväznosti na čl. VIII. ustanovenia bodu 8.7. žalobca preto vyúčtoval žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 500.000,00 eur a to faktúrou č. 230601 s lehotou splatnosti 26.6.2003. Ku dňu podania návrhu však predmetná výška zmluvnej pokuty žalobcovi zaplatená nebola. Žalovaný nereagoval ani na návrh žalobcu na mimosúdne vysporiadanie, nakoľko predmetný obchodno-záväzkový vzťah i naďalej trvá. Pri dohode o zmluvnej pokute zmluvné strany vychádzali zo skutočností, že pôjde o dlhodobý zmluvný vzťah t.j. 8 ročný (keďže zmluva bola uzatvorená na obdobie 3 rokov s opciou na 5 rokov). V danom prípade pri zmluvne dohodnutej cene a dohodnutom objeme dodávok sa v obchodnom styku nejedná o neprimeranú pokutu. Taktiež žalobca poukázal na svedeckú výpoveď E. B., z ktorej vyplýva, že výška tejto pokuty mala okrem krytia prípadných škôd a ušlého zisku žalobcu mať aj zásadný preventívny charakter, ktorý mal žalobcu chrániť pred svojvoľným konaním žalovaného a ktoré priamo narušilo aj jeho obchodné vzťahy, čo malo za následok aj praktické zastavenie obchodovania a pôsobenia žalobcu v zahraničí, predovšetkým v Maďarskej republike. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na závery - konštatovanie súdneho znalca, ustanoveného súdom uvedené v Znaleckom posudku č. 1/2016 znalca Dr. H. c. M. N. D. L., S., že pri dodržaní zásady bezpečnosti a opatrnosti znaleckého dokazovania možno dolný odhad ušlého zisku spoločnosti METALFIN s.r.o. počas doby platnosti kontraktu so spoločnosťou KALCIT s.r.o. plynúci z daného kontraktu na základe zadávateľom (t.j. súd) predložených dokumentov vyčíslil na hodnotu 941.805,91 eur a teda nie je splnená ani podmienka na znížovanie dohodnutej zmluvnej pokuty podľa tvrdenia žalovaného ako „neprimerane vysokej a v rozpore s dobrými mravmi“. Podľa žalobcu, pokiaľ by tento súdom ustanovený znalec mal k dispozícii všetky podklady tak ako znalec Ing. Škultéty, bola by predmetná hodnota ešte vyššia, pretože zo Znaleckého posudku č. 10/2016 Ing. Škultétyho vyplynuli dodatočné zistenia, ktoré majú významný dopad na výšku ušlého zisku žalobcu - spoločnosti METALFIN s.r.o. resp. na dokazovanie vo veci výšky zmluvnej pokuty. Z výročných správ spoločnosti KALCIT spol. s r.o., ktoré

neboli k dispozícii k Znaleckému posudku č. 1/2016 I. T. M. N. D. L., S., vyplýva, že spoločnosť KALCIT spol. s r.o. minimálne v rokoch 2001 až 2003 porušila bod 8.3. Kúpnej zmluvy č. 2001-04-01, keď dodávala predmetný tovar do Maďarskej republiky. Bod 8.4. Kúpnej zmluvy č. 2001-04-01 však stanovuje, že porušením bodu 8.3. je spoločnosť KALCIT spol. s r.o. povinná zaplatiť zmluvnú pokutu. Tieto nové skutočnosti tak vytvárajú podklad na uplatnenie ďalšieho nároku na vyplatenie zmluvnej pokuty nielen podľa bodu 8.5. ale aj podľa bodu 8.3. Kúpnej zmluvy č. 2001-04-01. Zistenia a závery renomovaného nezávislého súdom určeného znalca sú jednoznačné a ani jeden zo znalcov objednaných žalovaným ich dôvodne a na základe objektívne zistených skutočností a kvalifikovaných a podložených námietok nespochybnil.

75. V závere vyjadrenia žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný svojim konaním, ktoré zakladá dôvod na podanie súdneho návrhu sa v konaní voči: 1, žalobcovi, ako aj právnenému predchodcovi žalovaného správa a koná ako vlastník „nadrárodnej spoločnosti“, ktorého nezaujímajú predchádzajúce zmluvné vzťahy a právne záväzky a to aj napriek tomu, že vo vzťahu k dostupným dokumentom a verejne prístupným listinám preberá všetky práva a povinnosti svojho právneho predchodcu; 2, súdom najmä prvej inštancie a dovolaciemu súdu, kde si prisvojuje práva na výklad jednotlivých ustanovení a to najmä rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach; 3, získaným a preukázaným dôkazom kde postupne modifikuje svoje vyjadrenia - obranu od popretia existencie zmluvy medzi účastníkmi konania, pravosti podpisu konateľa Knappa, objavovaniu sa nových tzv. dôkazov, kde je pochybnosť o ich pravosti a platnosti, písomných vyjadrení (p. I., p. Varga), kde je zrejmé, že vyjadrenia dáva tretí subjekt, ktorý je „závislý“ na obchodnom vzťahu so spoločnosťou žalovaného a nemá iný dôvod, aby vo veci konal a dával rôzne vyjadrenia, o ktorých sa okrem iného ani nemá možnosť dozvedieť, ak nedostáva „či správne, či nesprávne“ informácie od účastníka súdneho konania - žalovaného). Vyjadrenia predkladané v lehote 10-15 rokov od prvého podania súdneho návrhu, sú bez náležitej právnej a dôkaznej sily, sú vypracované v súlade s predpokladaným záujmom žalovaného vrátane výkladu žalovaného k takto predkladaným dôkazom, pričom výklad žalovaného je v rozpore so skutočnosťami ním uvádzanými a predkladanými. Je zrejmé, že v obdobných prípadoch strana v konaní navrhne svedka, dôkaz a to aj v zahraničí, pričom súdu odôvodní svoju požiadavku a súd navrhnutý dôkaz svedkom vykoná jeho predvolaním na pojednávanie so zabezpečením tlmočníka. Dôkazy predkladané žalovaným v tomto prípade sú v rozpore so zásadami súdneho konania, ich predkladania (žalovaný predkladá dôkazy zásadne v deň pojednávania a tým predlžuje konanie a sťažuje možnosti vyjadrení žalobcu) a 4, vzťah žalovaného ako „nadrárodnej spoločnosti“ s prepojením na veľvyslanca Belgického kráľovstva a na ďalšie vysokopostavené osoby Belgického kráľovstva voči súdu prvej inštancie je zrejmy zo špeciálnych požiadaviek belgického veľvyslanectva na podávanie informácií prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti SR, tu je predpoklad možného zásahu do nezávislosti súdnictva. V tejto súvislosti žalobca poukázal na nález PL. ÚS 17/08, PL. ÚS 52/99 a na uznesenie NS SR z 23.5.2012 sp.zn. 1Nc/30/2012.

76. Podľa žalobcu súd prvej inštancie dokazovaním a znaleckým posudkom preukázal existenciu zmluvného vzťahu v zmysle podaného žalobného návrhu t.j. Kúpnu zmluvu č. 2001-04-01. Predmetnú zmluvu za právneho predchodcu žalovaného podpísali konatelia spoločnosti KALCIT, a to p. E. F., ktorý túto skutočnosť potvrdil vo svedeckej výpovedi ako aj listom, ktorým oznámil zmenu, resp. neplnenie predmetnej kúpnej zmluvy a p. A. B., ktorý svoj podpis na zmluve nepotvrdil, avšak znalecký posudok 08/2006 jednoznačne preukázal, že zmluvu podpísal a následné presne konkretizované faktúry i fakturované čiastky, ktoré boli žalovanému fakturované a ním aj hradené, čím je nesporné, že k plneniu došlo na základe Kúpnej zmluvy č. 2001-04-01 (viď. Nález ÚS SR sp.zn. II. ÚS 64/2012 zo 4.7.2012).

77. Teda žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadne dôkazov predložených v odvolacom konaní (t.j. pravosti ako aj platnosti tzv. zmluvy medzi Kalcit s.r.o. a OAM ÓZDI ACÉLMUVEK, ako aj výpovede svedka p. I.) a vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že došlo k podstatnej zmene v obsahu skutkového základu, na základe ktorého rozhodoval odvolací súd „takéhoto skôr vysloveného právneho názoru“, resp. neoprávnenou dispozíciou návrhu. Zmluva, o ktorú opiera svoj žalobný nárok žalobca bola platná, účinná a podľa nej sa aj medzi zmluvnými stranami plnilo. Bolo jednoznačne preukázané porušenie povinnosti žalovaného voči žalobcovi (bod 8.5 čl. VIII. zmluvy a ako následne vyplynulo z dôkazov poskytnutých znalcom Ing. Škultétym aj bodu 8.3 Kúpnej zmluvy č. 2001-04-01 - písomné dôkazy - vyjadrenia štatutárnych zástupcov, listiny uvedené v znaleckom posudku Ing. Škultétyho a znal. posudok a výpoveď nezávislého súdom ustanoveného znalca Dr. H. c. prof. RNDr. Michala Tkáča, CSc.).

78. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že dohodnutá zmluvná pokuta je primeraná a nie je v rozpore s dobrými mravmi, preto navrhol, aby Krajský súd v Košiciach rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 12Cb/4/2011-1541 z 18.9.2017 ako vecne a právne správny potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

79. Krajský súd v Košiciach o odvolaní žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 18.9.2017 prvýkrát rozhodol dňa 25. októbra 2018 svojim rozsudkom č.k. 2Cob/62/2018-1668. Odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na nahradenie trov konania v plnom rozsahu. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo odôvodnené inými skutkovými zisteniami ako ich ustálil súd prvej inštancie (neunesenie dôkazného bremena žalobcu – absencia objednávky a písomnej dispozície na dodávku tovaru, nepreukázanie omeškania s dodaním tovaru, existencia inej zmluvy, podľa ktorej mal byť žalobca iba tzv. „platobným miestom“, neprimerane vysoká zmluvná pokuta, t.j. odporujúca dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku).

80. Vyššie citovaný rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Cob/62/2018-1668 zo dňa 25. októbra 2018 bol neskôr dovolacím súdom zrušený a to uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obdo/38/2020 zo dňa 30. júla 2020. Dovolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil naplnením dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP, t.j. existenciou vady zmatečnosti odvolacieho konania. Konkrétne zistil porušenie procesného postupu odvolacieho súdu a to v tom zmysle, že odvolací súd bez náležitého zopakovania dokazovania (§ 383 CSP) pri svojom rozhodnutí vychádzal z iných skutkových zistení ako súd prvej inštancie.

81. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP prejednal odvolanie, pričom dňa 11.11.2022 uskutočnil pojednávanie, kde bolo zopakované dokazovanie vo veci samej.

82. Podľa § 365 (Odvolacie dôvody) ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP: „Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.“

83. Podľa § 388 CSP: „Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.“

84. Odvolací súd na základe odvolania žalovaného preskúmal ním tvrdené odvolacie dôvody. Zásadným pre rozhodnutie odvolacieho súdu bolo zistenie, že boli dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. T.j. súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a s tým súvisiacim právnym posúdením veci (otázka zistenia porušenia zmluvy žalovaným, primeranosť a platnosť zmluvnej pokuty).

85. Nesprávne skutkové zistenie v tomto prípade predstavuje záver súdu prvej inštancie, že žalovaný ako predávajúci porušil svoje povinnosti podľa Kúpnej zmluvy č. 2001-04-01 zo dňa 1.4.2001. Z obsahu vykonaného dokazovania tieto závery súdu prvej inštancie vôbec nevyplývali, respektíve nevyplývali dostatočne (viď odseky 87 až 93).

86. Z dôvodu, že nedošlo k preukázaniu porušenia povinností žalovaného podľa Kúpnej zmluvy č. 2001-04-01 zo dňa 1.4.2001 (dôvod vzniku nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty), odvolací súd ako právne irelevantnú už opätovne neriešil otázku platnosti tejto kúpnej zmluvy v súvislosti s jej údajným antidatovaním, nemožnosťou plnenia, resp. údajnou existenciou Kúpnej zmluvy medzi žalovaným a spoločnosťou ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK. Predmetná zmluva (medzi žalovaným a spoločnosťou ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK) mala byť v platnosti od 1.4.2001 a podľa nej mal byť žalobca iba akýmsi „platobným miestom“ pre úhradu kúpnej ceny za predaj tovaru, k čomu mala údajne slúžiť práve Kúpna zmluva medzi žalobcom a žalovaným. S ohľadom na značný odstup času a cudzí prvok (kupujúci je spoločnosť z Maďarskej republiky) by zrejme ani nebolo možné dostatočne spoľahlivo zistiť bližšie okolnosti uzavretia kúpnej zmluvy medzi žalovaným a spoločnosťou ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK. K námietkam žalobcu ohľadom nezrovnalostí v spornej Kúpnej zmluve s uvedením identifikačného čísla a bankového

spojenia ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK však odvolací súd považuje za potrebné dodať, že tieto údaje v nej boli uvedené správne, pričom toto je zrejme práve z výpisu z obchodného registra, na ktorý poukázal žalobca.

87. Žalovaný na svoju obranu (okrem iných ďalších námietok) tiež uviedol, že sa nemohol dostať do omeškania s dodávkou tovaru, pretože žalobca si u neho dodávku tovaru vôbec neobjednal (takéto stanovisko akceptoval aj odvolací súd vo svojich skorších rozhodnutiach). Vychádzajúc z obsahu uzavretej Kúpnej zmluvy č. 2001-04-01 zo dňa 1.4.2001 (konkrétne z jej bodov 3.2 a 3.4) jednoznačne vyplýva povinnosť objednávky s tým, že presná dispozícia dodania mala byť predávajúcemu v písomnej forme doručená najmenej 5 dní pred odoslaním tovaru. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že všetky objednávky a dodanie tovaru boli po vzájomnej dohode vykonávané osobne alebo telefonicky. S takouto argumentáciou žalobcu o neskoršej ústnej dohode ohľadne objednávok, resp. dispozície dodávok, sa však pre tento zmluvný vzťah nie je možné stotožniť, pretože strany sporu sa v bode 8.8 článku VIII predmetnej kúpnej zmluvy dohodli na tom, že akákoľvek zmena zmluvy je možná iba v písomnej forme. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že žiadna písomná dohoda o zmene zmluvy v tomto smere nebola uzavretá.

88. Pokiaľ žalobca nepredložil žiadnu písomnú objednávku (respektíve upresňujúce písomné dispozície) na dodávku tovaru podľa uzavretej kúpnej zmluvy, tak nie je možné konštatovať, že žalovaný sa dostal do omeškania s dodaním tovaru a už vôbec nie, že sa dostal do omeškania viac ako 14 dní, čo by podľa bodu 8.5 zmluvy mohlo spôsobiť vznik nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty. Inak - dodávka mala byť žalovaným zrealizovaná do 5 dní od obdržania písomnej dispozície, ktorá však nebola žalovanému vôbec doručená, preto nevznikla ani povinnosť žalovaného dodať tovar a teda ani nemohlo vzniknúť omeškanie s dodávkou tohto tovaru spôsobujúce vznik nároku žalobcu na zmluvnú pokutu.

89. Žalobca v konaní predložil svoj list zo dňa 8.4.2002, ktorým žalovaného žiadal o realizáciu kúpnej zmluvy a tiež predložil aj telefax od spoločnosti ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK (adresovaný žalobcovi), ktorým táto spoločnosť potvrdzovala záujem o dodávku tovaru od žalobcu. Ani tieto písomnosti však nie sú dôkazom o písomnej objednávke tovaru od žalobcu pre žalovaného. Aj keď to z dôvodu uvedeného v predchádzajúcej časti tohto odôvodnenia ani nie je podstatné, tak v súvislosti s listom žalovaného zo dňa 15.5.2002 (odpoveď na list žalobcu zo dňa 8.4.2002) súd poznamenáva, že osoba, ktorá tento list vyhotovila a podpísala (Ing. Jaroslav Wesselényi) v čase vyhotovenia tohto listu už nebola konateľom žalovaného, pretože podľa výpisu z Obchodného registra žalovaného funkcia konateľa E. F. zanikla dňa 6.5.2002. Z uvedeného teda vyplýva záver, že list zo dňa 15.5.2002 nie je možné považovať za písomné vyjadrenie žalovaného.

90. K samotnému zmluvnému ustanoveniu o povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 500.000,- eur podľa bodu 8.5 Kúpnej zmluvy č. 2001-04-01 zo dňa 1.4.2001 zároveň odvolací súd dodáva, že toto ustanovenie je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka a to z dôvodu neprimeranosti výšky dohodnutej zmluvnej pokuty.

91. Záver o neprimeranosti výšky dohodnutej zmluvnej pokuty vyplýva zo spôsobu dojednaní tohto nároku. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že predmet kúpy mal byť žalobcovi dodávaný na základe samostatných objednávok podľa potreby žalobcu (resp. jeho odberateľov), pričom nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa tohto zmluvného ustanovenia vzniká „v prípade ak predávajúci (žalovaný) nedodá objednaný tovar do 14 dní odo dňa objednávky kupujúcim“. Vychádzajúc z obsahu príslušných zmluvných dojednaní by mal vzniknúť nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 500.000,- eur za omeškanie s akoukoľvek dodávkou tovaru (nie celého dohodnutého objemu 50.000,- t obchodu na 3 roky !) a to bez ohľadu na predmet konkrétnej objednávky. T.j. nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 500.000,- eur by teoreticky mal vzniknúť aj v prípade omeškania žalovaného s dodávkou tovaru napríklad v hodnote 116,35 eur (tovar vyúčtovaný fa žalobcu č. 215271 z júla 2001). Z uvedeného je zrejme, že hodnota pohľadávky žalobcu zabezpečovanej dohodnutou zmluvnou pokutou (jednotlivé samostatné dodávky tovaru vo vopred neurčenej výške) je v príkrom rozpore s výškou dohodnutej zmluvnej pokuty – 500.000,- eur. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že najvyššia hodnota objednávky žalobcu v priebehu roka 2001 predstavovala sumu 4.677,57 eur (fa žalobcu č. 215025 z mája 2001) a aj v prípade omeškania s dodávkou tohto tovaru by zmluvná pokuta 500.000,- eur bola jednoznačne neprimerane vysoká. Ako príklad absurdity výšky dohodnutej zmluvnej pokuty k hodnote zabezpečovaného záväzku ešte odvolací súd navyše dodáva, že aj hypotetické omeškanie v trvaní 1

deň s akoukoľvek dodávkou (napr. tovar za 116,35 eur, ale aj napr. 100.000,- eur) by malo spôsobiť nárok na zaplatenie 500.000,- eur !

92. Z obsahu žaloby nevyplýva dostatočne, žeby si žalobca uplatňoval svoj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty aj podľa bodu 8.4 zmluvy, t.j. za porušenie svojej povinnosti určenej v bode 8.3, t.j. porušenie povinnosti nedodávať predmet kúpy na území Maďarska inej spoločnosti ako žalobca. Žalobca prioritne tvrdil hlavne, že žalovaný mu prestal dodávať tovar. Vo svojich neskorších podaniach už žalobca tvrdil aj to, že mu vznikol nárok na zmluvnú pokutu za porušenie bodu 8.3 zmluvy, čo podľa neho má potvrdzovať aj vo veci vyhotovený Znalecký posudok č. 1/2016 vyhotovený súdnym znalcom prof. RNDr. Michalom Tkáčom, CSc..

93. K nároku na zmluvnú pokutu z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného nedodávať predmet kúpy inému subjektu na území Maďarska (bod 8.3 zmluvy) odvolací súd uvádza, že ani v tomto smere žalobca nepreukázal dostatočne existenciu tohto svojho nároku. Žalovaný vo svojom poslednom odvolaní poprel porušenie tejto svojej povinnosti, s tým že na územie Maďarska dodával iný druh vápna ako je predmet kúpy podľa zmluvy so žalobcom, pričom žalobca toto tvrdenie žalovaného nijako konkrétne nerozporoval. Pokiaľ žalobca ako dôkaz označil vyššie citovaný Znalecký posudok č. 1/2016, tak ani toto nie je dostatočným dôkazom o porušení povinnosti žalovaného, čo vyplýva priamo z obsahu tohto posudku, kde znalec priamo konštatuje (str. 35 posudku, č.l. 738), že v predloženej dokumentácii sa nenachádza žiadny doklad o tom, žeby žalovaný počas trvania zmluvy plnil do zahraničia. K dodávkam vápna do spoločnosti ÓAM ÓZDI ACÉLMUVEK v priebehu roka 2001 je potrebné dodať, že práve podľa žalobcu išlo o plnenie v zmysle uzavretej kúpnej zmluvy medzi stranami sporu.

94. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, žeby žalovaný porušil svoju povinnosť dodávať žalobcovi tovar (viď ods. 87 – 89). Naopak z dokazovania vyplývalo, že žalobca nepreukázal dostatočne, žeby u žalovaného dodávku jeho tovaru objednal. Pokiaľ by žalovaný v danom období dodával tovar aj inému subjektu do Maďarska ako bol žalobca (čo sa vlastne ani nepreukázalo), tak takéto jeho konanie by bolo pochopiteľné a napriek obsahu zmluvy ospravedliteľné, nakoľko účelom každého podnikania je vytváranie zisku, ktorý výrobcovi prináša v práve predaj jeho tovaru. Za tejto situácie sa uplatňovanie nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu porušenia bodu 8.3 zmluvy javí súdu ako výkon práva, ktorý je v rozpore s poctivým obchodným stykom, t.j. tento výkon práva podľa § 265 Obchodného zákonníka nepožíva právnu ochranu.

95. K odvolacím dôvodom deklarovanej žalovaným podľa § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP odvolací súd dodáva, že s ohľadom na zistenie existencie odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP je ich bližšie a podrobné skúmanie právne nepodstatné.

96. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd podľa § 388 a § 390 CSP na základe odvolania žalovaného rozhodol tak, že: 1, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výroku I zmenil tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol; 2, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výroku III zmenil tak, že neúspešného žalobcu zaviazal nahradiť trovy štátu v plnom rozsahu (§ 255 CSP); 3, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výroku IV zmenil tak, že úspešnému žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na nahradenie trov konania v plnom rozsahu (§ 255 CSP) a 4, úspešnému žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania a dovolacieho konania (podľa § 255, § 396 a § 453 ods. 1 a 3 CSP).

97. O konkrétnej výške nároku žalovaného na náhradu trov konania rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

98. V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ďalšie navrhované dokazovanie (výsluch konateľa žalobcu E. I. J.) súd nevykonal z dôvodu, že ho odvolací súd nepovažoval za potrebné a racionálne, nakoľko táto osoba už bola v konaní vypočutá, pričom tento konateľ žalobcu neskôr sám poukázal nato, že vo veci zotrváva na svojej pôvodnej výpovedi.

99. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).